

Κωδικός: 3087

ΜΑΚΙΣΤΙΑ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΚΙΣΤΑΙΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΣ

Έτος 12ο • Μάρτιος - Απρίλιος - Μάιος 2008 • Τεύχος 53 • Τιμή: 0,03 Ευρώ
 Διεύθυνση εφημερίδας: Ν. Πλαστήρα 202, Άγιοι Ανάργυροι Τ. Κ. 135 62 • e-mail:makistia@gmail.com

Η Μάκιστος ανοικοδομείται

Το Σάββατο, 17 Μαΐου, πραγματοποιήθηκε στη Μάκιστο εκδήλωση ενημέρωσης, εκ μέρους των εκπροσώπων του Ομίλου Βαρδινογιάννη προς τους Μακισταίους, για την πορεία και εξέλιξη των εργασιών, όσον αφορά την ανοικοδόμηση των καμένων κατοικιών. Ήταν

στη Μάκιστο, γίνεται πραγματικότητα.

Η ενημέρωση πραγματοποιήθηκε σε μια εξαιρετικά οργανωμένη, από τους εκπροσώπους του Ομίλου, εκδήλωση, στο χώρο του Σχολείου, το οποίο, γι' αυτό το σκοπό, καθαρίστηκε και βάφτηκε. Η εκδήλωση

τείχαν, από την ομάδα που συντονίζει τις μελέτες και τις κατασκευές, οι κ.κ. **Νίκος Ξηρουχάκης** και **Βαγγέλης Βαβανάτσος**, η κ. **Νανά Σπυροπούλου**, από τις εξειδικευμένες εργοληπτικές εταιρείες. Επίσης η εκπρόσωπος του ΤΕΕ κ. **Βιβή Μπάτσου**, Αρχιτέκτων Πολεοδόμος και φυσικά ο επιβλέπων μηχανικός, «μόνιμος» πλέον στη Μάκιστο, κ. **Γιώργος Μυτάκης**.

Από το Δήμο παρευρέθησαν οι αντιδήμαρχοι κ.κ. **Λάκης Λαμπρόπουλος**, **Σπύρος Μπηλιώνης**, **Δημήτρης Χρονόπουλος**, **Σπήλιος Φωτό-**

αφορούσε η ενημερωτική αυτή συνάντηση και οι οποίοι, βεβαίως ήταν προσκεκλημένοι, υπήρξε σχεδόν καθολική. Με πολύ μεγάλο ενδιαφέρον παρακολούθησαν την αναλυτική ενημέρωση.

Ο γενικός Διευθυντής της ΚΟΝΚΑΤ ΑΤΕ κ. **Αθούρης** στην εισήγησή του μετέφερε τους χαιρετισμούς και την αγωνία της κ. **Μαριάννας** και ταυτόχρονα ολόκληρης της οικογένειας Βαρδινογιάννη προς όλους τους κατοίκους της Μάκιστου, οι οποίοι έχασαν τους ανθρώπους και τις περιουσίες τους.

Στο πάνελ, από αριστερά, οι υπεύθυνοι μελετών και κατασκευής κ.κ. **Βαγγέλης Βαβανάτσος** και **Νίκος Ξηρουχάκης**, ο Γεν. Δ/ντής της ΚΟΝΚΑΤ ΑΤΕ κ. **Γιώργος Αθούρης**, ο κ. **Γιώργος Μυτάκης** και στο Βήμα η κ. **Βιβή Μπάτσου**

μια πολύ σημαντική στιγμή για τους κατοίκους του χωριού μας, γιατί εννέα μήνες μετά την καταστροφική πυρκαγιά, θεβαιώθηκαν ότι η υπόσχεση την οποία είχε δώσει η Πρέσβειρα Καλής Θέλησης κ. **Μαριάννα Βαρδινογιάννη**, σε επίσκεψή της

συμπεριελάμβανε φαγητό, ποτά και γλυκά, στο προαύλιο του Σχολείου, όλα προσφορά του Ομίλου.

Στην ενημέρωση, εκτός από τον επικεφαλής, εκπρόσωπο του Ομίλου και Γενικό Διευθυντή της ΚΟΝΚΑΤ ΑΤΕ κ. **Γιώργο Αθούρη**, συμμε-

Οι κάτοικοι της Μάκιστου ενημερώνονται από την ΚΟΝΚΑΤ ΑΤΕ για το χρονοδιάγραμμα και τις προδιαγραφές των σπιτιών τους που επισκευάζονται με γοργούς ρυθμούς

πουλος, **Γεώργιος Μπάμης** καθώς και ο υποδιευθυντής της Αστυνομίας **Ζαχάρως**. Ο δήμαρχος κ. **Πανταζής Χρονόπουλος** δεν κατέστη δυνατό να παρευρεθεί, λόγω απουσίας του στο εξωτερικό.

Από το Δ.Σ. του Συλλόγου Μακισταίων παρεβρέθησαν ο Πρόεδρος **Ζώης Μπενάρδος**, η Γ.Γ. **Δήμητρα Κοκκαλιάρη**, ο Ταμίας **Πέτρος Αθανασόπουλος**, και το μέλος **Διονύσης Λινός**.

Η συμμετοχή των συμπατριωτών μας, τους οποίους, κυρίως,

Τόνισε ότι «στόχος είναι το γρηγορότερο δυνατόν να παραδοθούν στατικά και αρχιτεκτονικά άρθρα σπία, σύμφωνα με τις ανάγκες που έχουν διαμορφωθεί τα τελευταία χρόνια στους ιδιοκτήτες τους». Ανέφερε ότι «στο διάστημα των εννέα μηνών πάνω από είκοσι πέντε μηχανικοί όλων των ειδικοτήτων, καθηγητές Πολυτεχνείου, αρχιτέκτονες, στατικοί, μηχανολόγοι, τοπογράφοι, ειδικοί εδαφοτεχνικοί

Συνέχεια στη σελ. 5

Διαβάστε σ' αυτό το τεύχος

σελ. 4

Περί συλλογικού οράματος

σελ. 6

Με πρόσχημα το κοινό καλό

σελ. 9

Πάσχα στα καμένα

σελ. 13

Από το τέλος της Αθωότητας στην Εποχή της Ωριμότητας

Σημείωση της έκδοσης

Με καθυστέρηση εκδίδεται και το παρόν τεύχος της «Μακιστίας». Όλα αυτά που μας βρήκανε δεν θα μπορούσαν να μην αγγίξουν και την εφημερίδα μας. Και τούτο γιατί οι άνθρωποι που ασχολούμαστε με την έκδοσή της δεν θα μπορούσαμε να μείνουμε ανεπηρέαστοι από τα γεγονότα. Αισιόδοξο και παρήγορο θα ήταν να γίνουμε πιο δυναμικοί και πιο διεκδικητικοί μέσα από το έντυπό μας. Παλιότερα είχαμε την πολυτέλεια του ρομαντισμού, λειτουργούσαμε με το συναίσθημά μας, έτσι είχαμε μάθει να εκφραζόμαστε. Έτσι θεωρούσαμε ότι υπηρετούμε τον πολιτισμό μας. Τώρα όλα άλλαξαν. Καλούμαστε να διαχειριστούμε δύσκολα πράγματα και να αναμετρηθούμε με άλλα μεγέθη. Να αναμετρηθούμε κυρίως με τον εαυτό μας και να ζυγίσουμε τις αντοχές μας, τις προσωπικές, αλλά και τις συλλογικές. Πρέπει ίσως και να προσέχουμε για το τι θα πούμε, πότε και πώς. Να μη δυσαρεστήσουμε τον ένα ή πληγώσουμε τον άλλον. Να κάνουμε τους αδιάφορους σε ό,τι γίνεται γύρω μας ή να γίνουμε ένα «υπηρεσιακό» έντυπο ανακοινώσεων, χωρίς άποψη. Για κάποιους από εμάς, αυτό δεν έχει αξία. Χάσαμε την εμπιστοσύνη μεταξύ μας. Και ο Σύλλογος πώς θα πορευτεί; Και τις αποφάσεις στις γενικές συνελεύσεις, που θέλουν ελεύθερο βήμα τη «Μακιστία» τις παίρνουμε μετά λόγου γνώσεως ή έτσι, αγόγγυστα, χωρίς σκέψη; **Είναι καιρός να ξαναρίξουμε γέφυρες επικοινωνίας. Γέφυρες που ενώνουν.** Και το ρόλο αυτόν καλείται να αναλάβει ο Σύλλογος. Γιατί Σύλλογος σημαίνει συλλογικότητα και συλλογικότητα σημαίνει **ΟΛΟΙ**.

Ας τους μιμηθούμε

Κοπανιτσάνος Απόστολος50 ευρώ
 Η Μακιστία και ο Σύλλογος ευχαριστούν τον παραπάνω φίλο για την οικονομική ενίσχυση που απέστειλε.

Για όσους και όσες ενδιαφέρονται να ενισχύσουν οικονομικά την προσπάθεια αποκατάστασης της Μακίστου, ο Σύλλογος Μακισταίων άνοιξε στην Εμπορική Τράπεζα (Εμπορική Bank) λογαριασμό με αριθμό 86182793.

ΜΑΚΙΣΤΙΑ

**ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ-ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ
 ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
 ΜΑΚΙΣΤΑΙΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΣ**

**ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ: ΣΥΛΛΟΓΟΣ
 ΜΑΚΙΣΤΑΙΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΣ
 «Η ΜΑΚΙΣΤΟΣ»**

Ν. Πλάστρα 202, Άγιοι Ανάργυροι
 Τ.Κ. 135 62, τηλ: 210-2285341

Εκδότης:

Δήμητρα Κοκκαλιάρη
Συντακτική Επιτροπή - Συνεργάτες:
 Αγγελική Ρήγα
 Βασιλική Αβραμοπούλου
 Διονύσης Κοκκαλιάρης
 Στάθης Κρουστάλλης
 Χριστίνα Γρηγοροπούλου

Διεύθυνση αλληλογραφίας:

Νεΐγυ 4, Άνω Πατήσια
 Τ.Κ. 11144, τηλ: 210-2285341
Ηλεκτρ.ταχυδρομείο:
makistia@gmail.com

- Ανώνυμες επιστολές δε δημοσιεύονται.
- Χειρόγραφα δεν επιστρέφονται.
- Τα άρθρα, οι συνεργασίες και οι αγγελίες δημοσιεύονται δωρεάν.
- Τα ενυπόγραφα άρθρα δεν εκφράζουν απαραίτητα τη σύνταξη της εφημερίδας.

**Ηλεκτρονική Σχεδίαση Εντύπου
 Επιμέλεια - Διεκ/ση έκδοσης
 Καρούζη Αριστέα & Υιοί Ο. Ε.
 Εκδόσεις - Γραφικές τέχνες
 Θεοδοσίου 23 & Πετροπούλεως Ίλιον
 Τηλ-fax: 210 2619003 - 210 2619696
 e-mail:karpouzi@otenet.gr**

Κοινωνικά

Γάμοι

Ο Νικόλαος Γκούσκος του Σπύρου και της Ιωάννας Αθανασπούλου και **η Ανθή Δρίλλια** τέλεσαν το γάμο τους το Σάββατο 10 Μαΐου 2008 στο Δημαρχείο Σαντορίνης.

Ο Σύλλογος και η Μακιστία εύχονται στους νεόνυμφους να ζήσουν ευτυχισμένοι.

Γεννήσεις

Η Παναγιώτα Παπαδοπούλου εγγονή της Θανάσως Λαμπροπούλου-Κοταρά και **ο σύζυγός της Martin Larra**, στην Αδελαΐδα της Αυστραλίας, στις 23/3/2008 απέκτησαν αγοράκι.

Ο Σύλλογος και η Μακιστία εύχονται να ζήσει το νεογέννητο, να είναι τυχερό και να το χαίρονται οι γονείς του.

Επιτυχίες

Ο Πάνος Κρουστάλλης του Γιάννη και της Ντίνας Λαμπροπούλου πήρε το πτυχίο της Ανωτάτης Σχολής Κοινωνιολογίας του Παντείου Πανεπιστημίου και ορκίστηκε στις 17/3/2008.

Ο Σύλλογος και η Μακιστία εκφράζουν θερμά συγχαρητήρια στον συμπατριώτη μας και του ευχόμαστε καλή σταδιοδρομία.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ο Σύλλογος Μακίστου ευχαριστεί θερμά την οικογένεια του **Ιορδάνη Δαϊλόγλου** από τα Μελίσσια Αττικής (φίλων της οικογενείας Κρουστάλλη) για την προσφορά εικόνων στις εκκλησίες του χωριού μας μετά την καταστροφική πυρκαγιά του Αυγούστου.

Τους ευχόμαστε ο Θεός να τους προστατεύει και να είναι πάντα κοντά τους.

**RADIO
 ΜΑΚΙΣΤΙΑ FM
 98.6**

**ΤΗΛ.:2625034550
 FAX:2625032452
 ΚΙΝ.:6972013232**

**ΕΝΟΚΙΑΖΟΜΕΝΑ ΔΩΜΑΤΙΑ
 ROOMS TO LET**

“DREAM”

ΕΡΤΑΝΙΣΟΥ 31 - SYROS
 TEL: 22810 84356, 87110
 FAX 22810 86452
 MOBILE: 6932 267698

Manager: KOPANITSANOS APOSTOLOS

ΖΑΧΑΡΩ

ΝΕΟ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ

Στις 11 Απριλίου, σε ειδική τελετή, τέθηκε ο θεμέλιος λίθος του νέου Δημαρχιακού Μεγάρου του Δήμου Ζαχάρως. Την θεμελίωση πραγματοποίησε ο πρόεδρος του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού, κ. **Ανδρέας Μαρτίνης**. Το νέο Δημαρχείο ανεγείρεται με χορηγία της Αυστραλιανής Κυβέρνησης, ύψους 1.800.000 ευρώ. Τα χρήματα διατέθηκαν μέσω του ΕΕΣ ο οποίος συνέβαλε με 500.000 ευρώ. Ο Δήμαρχος Ζαχάρως, κ. Πανταζής Χρονόπουλος, ανακήρυξε τον πρόεδρο του ΕΕΣ επίτιμο δημότη της πόλης, για την σημαντική προσφορά του στο δήμο μετά την πυρκαγιά του Αυγούστου.

ΠΟΔΗΛΑΤΟΔΡΟΜΟΣ

Ποδηλατόδρομος 1.100 μέτρων, κατασκευάζεται στη Ζαχάρω, στην είσοδο της πόλης μέχρι το Στάδιο και στις δύο πλευρές του δρόμου.

Ο προϋπολογισμός είναι 120.000 ευρώ, ενώ στόχος είναι να επεκταθεί μέχρι τον Καϊάφα.

ΕΡΓΑ ΑΝΑΠΛΑΣΗΣ

- Στην ανάπλαση των οδών Βασιλέως Γεωργίου και Αγησιλάου Γεωργούλια, (στην περιοχή γύρω από τον Άγιο Σπυριδώνα), με νέα πεζοδρόμια και κυβόλιθους ενώ θα προηγηθεί υπογειοποίηση καλωδίων της ΔΕΗ, πρόκειται να προχωρήσει η δημοτική αρχή. Το έργο προϋπολογισμού 180.000 ευρώ χρηματοδοτείται από το πρόγραμμα ΘΗΣΕΑΣ.

- Αντικατάσταση του δικτύου ύδρευσης στον Μπισχινόκαμπο και τον Κακόβατο.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Μακισταίων, σε συνεδρίασή του στις 23/4/08, απασχόλησε το θέμα των πρόσφατων εκλογών για την ανάδειξη του νέου Δ.Σ. Σε μέλη του Συλλόγου δημιουργήθηκαν προβληματισμοί και διατυπώθηκαν αμφισβητήσεις για το αν και κατά πόσο πραγματοποιήθηκε σύμφωνα με το καταστατικό η διεξαγωγή της εκλογικής διαδικασίας. Για τον λόγο αυτό το ΔΣ προσέτρεξε και διαπίστωσε ότι στο υπάρχον καταστατικό του Συλλόγου υπάρχουν κενά και σημεία τα οποία επιδέχονται διαφορετικών ερμηνειών (απαρτία - εξουσιοδοτήσεις). Κατόπιν τούτου το Δ.Σ. αποφάσισε να προβεί εντός του έτους σε Καταστατική Γενική Συνέλευση του Συλλόγου, στην οποία θα γίνουν οι απαραίτητες τροποποιήσεις, ώστε να μην προκύψουν και στο μέλλον παρόμοια ζητήματα.

Το Δ.Σ.

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Το Σάββατο 17 Μαΐου 2008 πραγματοποιήθηκε στη Μάκιστο Ηλείας με ιδιαίτερη επιτυχία, συνάντηση των κατοίκων της πυρόπληκτης περιοχής της Μάκιστου και των υπευθύνων της τεχνικής εταιρείας KONKAT ATE. Ο λόγος της συνάντησης ήταν η παρουσίαση και ενημέρωση από πλευράς των υπευθύνων της KONKAT ATE για την πορεία των έργων ανοικοδόμησης που έχουν ξεκινήσει στην πολύπαθη περιοχή.

Η Μάκιστος Ηλείας ήταν μια περιοχή που δοκιμάστηκε σκληρά από τις καταστροφικές φωτιές του Αυγούστου που έπληξαν την Ελλάδα γι' αυτό και αποφασίστηκε να παρθούν άμεσα μέτρα για την αναδόμηση ολόκληρης της πληγείσας περιοχής.

Στην εκδήλωση παραβρέθηκαν εκτός των κατοίκων, ο Αντιδήμαρχος Ζαχάρως κος Νίκος Λαμπρόπουλος ενώ ιδιαίτερη αναφορά έγινε στο Δήμαρχο Ζαχάρως κο Πανταζή Χρονόπουλο, που δεν παραβρέθηκε λόγω απουσίας του στο εξωτερικό, αναφορικά με την ενεργό συμβολή του στην πρόοδο των εργασιών.

Αναλυτικά, οι καθεαυτό επισκευαστικές εργασίες που θα γίνουν σύμφωνα με τις διεθνείς προδιαγραφές, αφορούν **50 συνολικά κατοικίες**, οι οποίες αναμένεται να έχουν ολοκληρωθεί την άνοιξη του 2009 ενώ γενικά για όλα τα κτίρια ο χρόνος εκτέλεσης των εργασιών εκτιμάται σε επτά μήνες περίπου, από την ημερομηνία έκδοσης της άδειας οικοδομής.

Μάλιστα, ο γενικός διευθυντής της KONKAT ATE κ. **Γιώργος Αβούρης** τονίζοντας τη σημασία αυτής της προσπάθειας δήλωσε τα εξής: «Στόχος μας είναι οι άνθρωποι της Μάκιστου να λάβουν το συντομότερο δυνατόν, στατικά και αρχιτεκτονικά άρτια σπίτια που θα καλύπτουν τις ανάγκες τους». Παράλληλα, ο κος Αβούρης μετέφερε στους παρευρισκόμενους το ενδιαφέρον και την αγωνία της κας Μαρίας Βαρδινογιάννη για όλους τους κατοίκους της Μάκιστου.

Χαρακτηριστικά, το πρόγραμμα «Επισκευών Πυρόπληκτων Κτιρίων Οικισμού Μάκιστου, Δήμου Ζαχάρως» χρηματοδοτείται από την οικογένεια Βαρδινογιάννη στα πλαίσια σχετικής δωρεάς, και υλοποιείται από την τεχνική εταιρεία KONKAT ATE, η οποία συνεργάστηκε για το σκοπό αυτό τόσο με μια ομάδα Συμβούλων Μηχανικών (σε συνεργασία με καθηγητές του Ε.Μ.Π.) για την εκπόνηση των μελετών, όσο και με δύο εξειδικευμένες εργοληπτικές επιχειρήσεις στην εκτέλεση παρόμοιων έργων.

KONKAT ATE

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Το Δ.Σ. του Συλλόγου Μακισταίων Ολυμπίας «Η ΜΑΚΙΣΤΟΣ», σχετικά με την ενημέρωση η οποία πραγματοποιήθηκε στη Μάκιστο εκ μέρους των εκπροσώπων του Ομίλου Βαρδινογιάννη, εκφράζει τις θερμές του ευχαριστίες προς:

- Την κ. **Μαριάννα και τον Όμιλο Βαρδινογιάννη** για την γενναιοδωρη προσφορά τους.
- Τον κ. **Αβούρη, εκπρόσωπο του Ομίλου**, για τον συντονισμό και την εξαιρετική οργάνωση της εκδήλωσης.
- Τους **συμβάλλοντες επιστήμονες** στο "Πρόγραμμα Επισκευών Πυρόπληκτων Κτιρίων Οικισμού Μάκιστου Δήμου Ζαχάρως", οι οποίοι έκαναν την αναλυτική και ταυτόχρονα κατατοπιστική παρουσίαση, κ.κ. **Βαβανάτσο, Ξηρουχάκη, Σπυροπούλου.**
- Την κ. **Μπάτσου εκπρόσωπο του ΤΕΕ,**
Και ειδικά τον κ. **Μυτάκη τον επιβλέποντα Μηχανικό** ο οποίος βρίσκεται μόνιμα στη Μάκιστο και φροντίζει για την εφαρμογή του προγράμματος.

Το Δ.Σ.

Περί συλλογικού οράματος

Πολύ κατηγορηθήκαμε τους τελευταίους μήνες, γιατί λένε πως, για διάφορους λόγους, θέλουμε να «διώξουμε» τους δωρητές από το χωριό και να εμποδίσουμε έτσι την ανάκαμψή του. Είμαστε, λένε, αχάριστοι, αγνώμονες και δεν ξέρω τι άλλο. Οποιοσδήποτε άνθρωπος μπορεί εύκολα να καταλάβει ότι αφενός μεν κάτι τέτοιο, ακόμα και αν το θέλαμε, δεν θα μπορούσαμε να το πραγματοποιήσουμε.

Αφετέρου όμως, δεν το επιθυμούμε. Αναγνωρίζουμε την προσφορά των ιδιωτικών φορέων, όπως και κάθε απλού πολίτη, που πρόσφερε από το υστέρημά του. Και την εκτιμούμε. Πάντα έχει τη θέση της σε μια κοινωνία.

Εκείνο που εμείς λέμε και το οποίο κάποιοι συμπατριώτες μας δεν μπορούν να καταλάβουν ή κάνουν πως δεν καταλαβαίνουν, για τους δικούς τους λόγους, σπέρνοντας έτσι ζιζάνια στους κόλπους της Κοινότητας, είναι πως **η ιδιωτική προσφορά δεν μπορεί να υποκαθιστά την ευθύνη της συντεταγμένης πολιτείας**. Διαφορετικά να την καταργήσουμε. Δεν χρειάζεται να υφίσταται, αν δεν μπορεί να ανταποκριθεί ούτε καν σε οριακές στιγμές για την κοινωνία και καλύπτεται πίσω από την προσφορά των ιδιωτών.

Ακόμα είπαμε πως ένας ιδιώτης, όσα κι αν προσφέρει, δεν δύναται να χαράξει και να υλοποιήσει ένα όραμα για έναν τόπο. Ούτε είναι υποχρεωμένος για κάτι τέτοιο. Ο ιδιώτης κάνει την προσφορά του και τον ευχαριστούμε για αυτό. Το όραμα και ο σχεδιασμός ανήκουν πρωτίστως στην τοπική κοινωνία, που πρέπει να έχει λόγο σε κάθε τι που γίνεται, στην εκλεγμένη πολιτική αρχή που υποτίθεται ότι εκπροσωπεί, μέσω της ψήφου, τη θέληση της κοινωνίας των πολιτών, καθώς και στις ομάδες των πολιτών, που στη δική μας περίπτωση είναι ο Σύλλογος, οι οποίες εκφράζουν τη δυναμική της κοινότητας.

Επιπροσθέτως είπαμε, για να μην διαστρεβλώνεται η αλήθεια, πως πιστεύουμε ότι ο Όμιλος θα κάνει το καλύτερο δυνατό και οι κατοικίες θα είναι γερές και όμορφες. Όμως, με δεδομένη την ολοκληρωτική καταστροφή του περιβάλλοντος και τις ούτως ή άλλως ραγδαίες αλλαγές του κλίματος, οι κατοικίες αυτές, επειδή θα γίνουν όπως ακριβώς ήταν πριν τη φωτιά, με κάποιες βελτιώσεις ίσως, δεν ξέρουμε αν θα καλύπτουν τις ανάγκες της κοινότητας σε μια δεκαετία και περισσότερο. Εδώ που φτάσαμε, δηλαδή στη στιγμή μηδέν, ήταν «ευκαιρία», επειδή είχαμε τα βλέμματα της παγκόσμιας κοινότητας εστραμμένα πάνω μας, να κάνουμε το χωριό μας υπόδειγμα οικισμού, που θα μπορεί να αντιμετωπίσει τις δυσκολίες συνθήκες του μέλλοντος και να είναι βιώσιμο και ενεργειακά αυτόνομο και μετά από δεκαετίες. Γι' αυτό έπρεπε να διεκδικήσουμε με κάθε τρόπο και αυτό ήταν εφικτό σχεδιασμό από την Πολιτεία και μελέτες από πανεπιστημιακούς φορείς, να γίνει το χωριό μας τόπος σπουδής και όχι να κλείσει το θέμα όσο το δυνατόν πιο ανώδυνα με την αποκατάσταση μόνο των κατοικιών. Άνοιγμα του θέματος ζητούσαμε, και μερικοί συνηγορούν στο «κλείσιμο» και στο στένεμα του ορίζοντα. Δεν θέλαμε το θέμα οικισμός να φανεί σαν κάτι ανεξάρτητο από το συνολικό πρόβλημα, γιατί είναι ένα τμήμα της αδιάσπαστης ενότητας που λέγεται κοινότητα, η οποία για να επιβιώσει στη νέα τάξη πραγμάτων χρειάζεται άλλα στοιχεία, που ο παλιός οικισμός δεν διαθέτει. Η αποκατάστασή του μπορούσε να αποτελέσει πρόταση με παγκόσμιο ενδιαφέρον, με ανάθεση μελετών, διαγωνισμούς, γιατί τέτοιο ολοκαύτωμα δεν είχε ξαναγίνει.

Επομένως με βάση τα παραπάνω έχω τη γνώμη πως το ζήτημα του οικισμού δεν είναι ιδιωτική υπόθεση του καθενός. Όταν οριοθετούμε τη ζωή μας εκεί

που τελειώνει ο μικρόκοσμός μας είναι σαν να υπονομεύουμε τη συλλογική μας συνείδηση. Ανατρέξτε, αν δεν σας κάνει κόπο, στην λαϊκή αρχιτεκτονική, που τόσα διδάσκει σήμερα και αποτελεί υπόδειγμα διαχείρισης του χώρου και δείτε πώς οι παλιές κοινωνίες οργάνωναν τους οικισμούς τους, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα δεδομένα του περιβάλλοντος, από τα υλικά, μέχρι τα τοπικά στοιχεία του κλίματος και τις συνθήκες που είχαν κάθε φορά να αντιμετωπίσουν.

Ακόμα είπαμε πως μια κοινωνία πρέπει να έχει αντανακλαστικά και να αντιδρά, να διεκδικεί, να παίρνει πρωτοβουλίες και όχι να αδρανή, περιμένοντας να σωθεί από τις προσφορές των ιδιωτών. Γιατί, όταν οι ιδιώτες θα φύγουν, αφού ολοκληρώσουν το έργο τους, γιατί φαντάζομαι ότι δεν θα μας υιοθετήσουν διαβίου και για τις ερχόμενες γενιές, πώς θα διαχειριστούμε τη ζωή μας και τα τόσα προβλήματα που θα παραμένουν; **Το οικιστικό είναι ένα κομμάτι του συνολικού προβλήματος που έχουμε να αντιμετωπίσουμε**. Εκτός κι αν ψάχνουμε συνέχεια για δωρητές. Και τι θα γίνει με τους δημόσιους χώρους; Τι θα γίνει με το περιβάλλον; Γι' αυτό έγγραφα, πώς μερικοί οδηγούν το χωριό στη λογική της εξάρτησης και της υποτέλειας. Δεν χαρακτήρισα ανθρώπους, και δη τους απλούς ανθρώπους του χωριού. Χαρακτήρισα στάσεις και συμπεριφορές και γι' αυτό θα πρέπει να γίνεται ορθή ανάγνωση των κειμένων πριν καταλήξει κάποιος «καλόπιστος» κριτής σε αυθαίρετα συμπεράσματα. Δεν μείωσα στο ελάχιστο την προσφορά των μεγάλων ευεργετών.

Έτσι κι αλλιώς όμως, τα πράγματα τώρα έχουν πάρει το δρόμο τους και εμείς έχουμε ξεκάθαρα δηλώσει ότι είμαστε στο πλευρό των ανθρώπων που έκαναν την προσφορά τους στο χωριό μας. Για να μπορέσουμε, αν είναι δυνατόν, να πάμε παραπέρα και να προχωρήσουμε σε άλ-

λους τομείς, όπως οι δημόσιοι χώροι και το περιβάλλον. Για να πάψουν επιτέλους να χρησιμοποιούν ορισμένοι το θέμα των κατοικιών ως επιχείρημα, προκειμένου να κατασκοφαντούν το Δ.Σ.

Αλλά ακόμα και αν εμείς είμαστε τόσο ανεπαρκείς, όσο διαδίδεται, γιατί όσοι αντιλαμβάνονται καλύτερα την πραγματικότητα, δεν κάνουν τις προτάσεις τους για την ανάκαμψη της περιοχής σε όλους τους τομείς; Γιατί τις κρατούν για τον εαυτό τους; Γιατί εξαντλούν τις δυνατότητες που διαθέτουν σε μια στείρα αντιπαράθεση; Τι περιμένουν; Να ψάχνουν για να εντοπίζουν ή να εφευρίσκουν λάθη του Συμβουλίου για να το «στήνουν στον τοίχο» και να το υπονομεύουν; Έτσι θα συμβάλλουν στην ανάκαμψη του χωριού; Εμπρός, πάρτε πρωτοβουλίες, το Δ.Σ υπάρχει για να ακούει τις απόψεις και τις προτάσεις των μελών του Συλλόγου και μαζί τους να τις υλοποιεί. Το Δ.Σ εθελοντική εργασία προσφέρει. **Μέχρι τώρα δεν άκουσα καμιά συγκεκριμένη πρόταση, πέρα από αστήριχτες κατηγορίες, διαστρεβλώσεις της αλήθειας και υβριστικές κουβέντες**.

Τελειώνοντας να πω πως, αν οι δωρητές, τους οποίους τόσο πολύ μερικοί κολακεύουν, θεωρώντας εαυτούς μόνον έμπιστους συνομιλητές, έχουν οξυδέρκεια και διορατικότητα και φαντάζομαι πως την έχουν, θα πρέπει να είναι αρκετά επιφυλακτικοί με ανθρώπους που γίνονται «βασιλικότεροι του Βασιλέως» και καλά θα κάνουν να μην πείθονται τόσο εύκολα από τα λεγόμενά τους, αλλά να εκτιμούν περισσότερο την αλήθεια που λέγεται με ευθύτητα και θάρρος.

Αυτά, με πολύ απλά λόγια! Από δω και στο εξής ας ασχοληθούμε με τα πραγματικά προβλήματα προσπαθώντας να κάνουμε το καλύτερο δυνατό για τον τόπο μας.

Χριστίνα Γρηγοροπούλου

Η Μάκιστος ανοικοδομείται

Συνέχεια από τη σελ. 1

εργάστηκαν για τον σκοπό αυτό, όπως επίσης εξαιρετικά σημαντική ήταν η συμβολή του Δημάρχου».

Όσον αφορά το χρονοδιάγραμμα, ανέφερε ότι, «**μέχρι τον Ιούνιο- Ιούλιο θα έχουν ολοκληρωθεί όλες οι μελέτες, ήδη έχουν ολοκληρωθεί περισσότερες από τις μισές και θα έχουμε σύντομα τις άδειες από το ΤΑΠ. Θα χρειαστούν γύρω στους επτά μήνες για κάθε σπίτι. Την άνοιξη του 2009 θα έχουν τελειώσει τα σπίτια**».

Ο κ. Αβούρης ευχαρίστησε τους κατοίκους που έδειξαν την ευγνωμοσύνη τους στις κατ'ιδίαν συναντήσεις. Αναφέρθηκε στην καλή συνεργασία με το προηγούμενο Δ.Σ του Συλλόγου και εξέφρασε την ελπίδα συνέχισης με το νέο Δ.Σ.

Ο Δημοτικός Σύμβουλος και συμπατριώτης μας, **Λάκης Λαμπρόπουλος**, εκπροσωπώντας ταυτόχρονα και τον Δήμαρχο, στην τοποθέτησή του εξέφρασε τη συγκίνησή του για τη σπουδαιότητα της ευγενικής προσφοράς του Ομίλου και της ίδιας της κ. **Μαριάννας Βαρδινογιάννη**, καθώς και θερμές ευχαριστίες εκ μέρους όλων των

και βιώσιμο σχεδιασμό ανασυγκρότησης, με σεβασμό στο περιβάλλον και την προστασία της φύσης των πυρόπληκτων περιοχών. Χαρακτήρισε ιδιαίτερα αξιοσημείωτη την πρωτοβουλία του Ομίλου, σε αντίθεση με την Ελληνική Πολιτεία η οποία, όπως είπε, δεν κατάφερε να ανταποκριθεί. Μάλιστα ζήτησε αντίγραφο του φακέλου, πιστεύοντας ότι θα βοηθήσει στη σύνταξη προδιαγραφών, για την αποκατάσταση κτηρίων από πυρκαγιά, κάτι το οποίο έπρεπε ήδη να έχει κάνει το ΥΠΕΧΩΔΕ. Συνέστησε να επιμενουμε ώστε να εκπονηθούν μελέτες για την αποκατάσταση των δημόσιων χώρων του χωριού.

Στη συνέχεια τον λόγο πήραν **οι ειδικοί επιστήμονες**, οι οποίοι με αναλυτικό τρόπο παρουσίασαν καταρχήν τις δυσκολίες των γραφειοκρατικών διαδικασιών που αντιμετώπισαν, κυρίως εξαιτίας της έλλειψης προδιαγραφών για επισκευή καμένων σπιτιών από το ΥΠΕΧΩΔΕ. Κατόπιν για τον τρόπο που έγιναν οι έλεγχοι και οι μετρήσεις για την καταλληλότητα των επισκευών, καθώς επίσης και τεχνικές λεπτομέρειες οι οποίες θα ακολουθηθούν για το καλύτερο δυνατό

χρόνος από όσο χρειαζόταν, ήταν τεράστιος κόπος και ζήτησε την ηθική συμπαράσταση των κατοίκων.

Επίσης ανέλυσε τον τρόπο και τις μεθόδους επισκευής. Για την τοιχοποιία προβλέπεται ενίσχυση με γκαναίτ (εκτοξευόμενο σκυρόδεμα), σύμμεικτες πλάκες στο δάπεδο, στη στέγη και κεραμοσκεπή.

Ο κ. Ξηρουχάκης αναφέρθηκε στις άδειες. Μέχρι σήμερα έχουν εκδοθεί είκοσι και αναμένονται άλλες τρεις. Οι άδειες θα παραδοθούν στον ιδιοκτήτη μαζί με το κλειδί και αποτελούν το επίσημο έγγραφο του σπιτιού, δεδομένου ότι έχουν γίνει οι αυτοψίες από το ΤΑΠ. Αναφέρθηκε στον τρόπο δεσίματος του σπιτιού με σενάζ, μπετόν, σιδηροκατασκευή, πρόσθετη διαζωματική πλάκα και κεραμοσκεπή. Επίσης προβλέπονται κουφώματα αλουμινίου, πλακάκια, εντοιχισμένες ντουλάπες, μπάνια, είδη υγιεινής καθώς και πλήρης ηλεκτρομηχανική εγκατάσταση και γραμμή κλιματισμού.

Στη συνέχεια απαντήθηκαν από τον κ. **Αβούρη** μια σειρά ερωτήσεων που ετέθησαν από τους παρευρισκόμενους. Οι απαντήσεις μπορούν να συνοψιστούν στα παρακάτω:

-Η σειρά που ακολουθείται είναι να γίνουν πρώτα τα σπίτια των μόνιμων κατοίκων, των ανθρώπων οι οποίοι μένουν τώρα στα κοντίνερ. Στη συνέχεια θα γίνουν τα σπίτια εκείνων που τα χρησιμοποιούν σποραδικά, σαν δεύτερη κατοικία. Θα γίνουν βασικά στο αποτύπωμά τους και με βάση την προηγούμενη κατάστασή τους. Για παράδειγμα, αν κάποιο σπίτι είχε καλοριφέρ, θα μπει καλοριφέρ, αν είχε τζάκι θα γίνει το τζάκι και ο λόγος είναι να μην δημιουργηθούν τριβές και προβλήματα μεταξύ των κατοίκων.

-Τα σπίτια που έχουν χαρακτηριστεί στο παρελθόν σεισμόπληκτα ή είναι εγκαταλειμμένα, καθώς επίσης οι στάθλοι και οι αποθήκες δεν είναι στο πρόγραμμα.

-Οι κοινόχρηστοι χώροι δεν προβλέπονται. Βέβαια δεν αποκλείστηκε ότι μελλοντικά ίσως προστεθεί κάτι ακόμα στο μέχρι τώρα πρόγραμμα και ο κάθε ιδιοκτήτης στην προσωπική επαφή με τους αρμόδιους μπορεί να συζητήσει τις λεπτομέρειες ή κάποιες τροποποιήσεις που πιθανά τον ενδιαφέρουν.

Η ενημέρωση ολοκληρώθηκε με πολύ μεγάλη επιτυχία. Έκλεισε με πολύ θερμό χειροκρότημα προς τους εκπροσώπους του Ομίλου και εκφράστηκαν από όλους θερμές ευχαριστίες.

Η συνάντηση, όπως φάνηκε, ήταν πολύ σημαντική, πολύ ωφέλιμη και, ίσως, αναγκαία. Απάντησε στα ερωτήματα των ανθρώπων που έχασαν τα σπίτια τους και στις αγωνίες τους για το πως θα ανακοδομηθούν. Των ανθρώπων που δεν έχουν κυριολεκτικά που να μείνουν. Αυτό αποδείχτηκε και από τις απουσίες κάποιων που ενώ θα ήθελαν να ήταν εκεί, δεν μπόρεσαν, λόγω έλλειψης στέγης.

Ελπίζουμε και ευχόμαστε, του χρόνου την άνοιξη, να είμαστε στην ευχάριστη θέση, να προσκαλέσουμε την κ. Μαριάννα και την οικογένεια Βαρδινογιάννη, τον κ. Αβούρη, καθώς και όλους όσους συνέβαλαν στο σημαντικό αυτό έργο, να γιορτάσουμε όλοι μαζί στη Μάκιστο, την ανοικοδόμησή της.

Διάλειμμα για φαγητό

αποτέλεσμα.

Ο κ. Βαθανάτος ανέφερε ότι η Μάκιστος χαρακτηρίζεται από τους πιο ασφαλείς γεωλογικά τόπους στην Ελλάδα. Γι' αυτό, λόγω της σταθερότητας του εδάφους της, κατοικήθηκε από τα αρχαία χρόνια. Τη γνωμάτευση κατηγορίας Α, σύμφωνα με τον αντισεισμικό κανονισμό, έδωσε ο **καθηγητής του Πολυτεχνείου, κ. Γκαζέτας**. Επίσης αναφέρθηκε στο γεγονός ότι δεν υπάρχει κανονισμός που να διέπει τις επισκευές των κτηρίων, ενώ το κόστος αυτών είναι μεγαλύτερο από το κόστος ανακατασκευής. Ανέλυσε το τεχνικό μέρος των κατασκευών με παρουσίαση φωτογραφιών και γραφημάτων. Ανέλυσε τις παραμέτρους που λήφθηκαν υπ' όψη στο κάθε σπίτι ξεχωριστά, ώστε να γίνει η μελέτη, όπως η ηλικία του κτηρίου, η θερμοκρασία που αναπτύχθηκε και για πόσο χρόνο, από ποιο σημείο μπήκε η φωτιά, αν υπήρχε μπετόν ή όχι. Σημείωσε ότι διατέθηκε ο διπλάσιος

Μακισταίων. Ειδικά, ευχαρίστησε τον κ. Μυτάκη που βρίσκεται μόνιμα σχεδόν στο χωριό και είναι ο άνθρωπος που φροντίζει για όλα, την κάθε στιγμή.

Τόνισε την αμέριστη εμπιστοσύνη του ίδιου καθώς και της πλειοψηφίας των κατοίκων για τις χωρίς προηγούμενο εμπειριστατωμένες μελέτες, αλλά και την επιμέλεια, το σεβασμό και την αγάπη με την οποία προσφέρεται η βοήθεια. Καταδίκασε κακόβουλα δημοσιεύματα του Τύπου που στρέφονται κατά της προσπάθειας, από ανθρώπους που δεν γνωρίζουν καν τη Μάκιστο και δεν έχουν προσφέρει σ' αυτήν τίποτα. Και σημείωσε ότι μπορεί όλοι να αγαπούν την Μάκιστο, ωστόσο τόνισε ότι «ο συμπαραστάτης δεν είναι παθών».

Η κ. Μπάτσου, εκπρόσωπος του ΤΕΕ, ανέφερε ότι το Επιμελητήριο δημιούργησε Παρατηρητήριο, το οποίο παρακολουθεί τις εξελίξεις και συμβάλλει με παρεμβάσεις στον ολοκληρωμένο

Με πρόσχημα το κοινό καλό

Έχω τη γνώμη ότι η ερμηνεία του κόσμου είναι καλό να γίνεται μέσα από την επαλήθευση, όχι αναγκαστικά αυτού που φαίνεται προφανές και ορθολογικό με την τρέχουσα αντίληψη, έτσι θα χάναμε την ουσία των πραγμάτων, αλλά αυτού που αληθεύει μέσα από την εμπειρική διαδρομή προς την αλήθεια. Μ' αυτή την προϋπόθεση **ό,τι μπορεί να φαίνεται ιδιωτικό, δύναται θαυμάσια να περικλείει το δημόσιο και το συλλογικό. Αντιθέτως, ό,τι παρουσιάζεται ως συλλογικό, μπορεί να ολισθαίνει στην φαυλότητα της μαζικής κατανάλωσης ή να καλύπτει μόνο υστερόβουλες επιδιώξεις ατόμων ή ομάδων. Ο δικός μας πολιτισμός, ο ελληνικός, δηλαδή, αυτός που λησμονήσαμε, έχει το γνώρισμα πως το δημόσιο και το ιδιωτικό συμπεριφέρονται.** Ό,τι μπορεί στις μέρες μας να θεωρείται αυστηρά προσωπικό, κοντολογίς η θλίψη, το πένθος για μεγάλες απώλειες, οι χαρές στον κύκλο της ζωής, η ψυχαγωγία, η λατρεία, η πολιτική στην ουσία της, όπως ορίζεται ως τρόπος ζωής της πόλης, στον ελληνικό κόσμο έχει άμεση σχέση με την κοινότητα, δικαιώνεται μόνο όταν εξυπηρετεί και προάγει το συλλογικό συμφέρον, την κοινωνία των πολιτών, γι' αυτό και βιώνεται ομαδικά. Ακόμα και ο χωροταξικός σχεδιασμός των οικισμών αλλά και η ίδια η δομή των ιδιωτικών χώρων γίνεται με κέντρο την συλλογική ζωή, τη ζωή της κοινότητας. Στις μέρες μας, μετά τη διάλυση της οργανωμένης επί αιώνες σύμφωνα με την παραπάνω αρχή ελληνικής κοινωνίας και τον βίαιο εκδυτικισμό της, επιβάλλεται, κάθε έκφραση της ζωής του ανθρώπου, να βιώνεται ατομικά, να μην κοινωνείται προς τα έξω, με το υπόλοιπο σώμα της κοινωνίας, αλλά να παρουσιάζεται αναλόγως με την περίπτωση, άλλοτε ως προσωπικό πάθημα ή άλλοτε ως κατόρθωμα του ατόμου που ξέφυγε από το σύνολο, ξεχώρισε και κάνοντας χρήση του περιήμου ατομικού δικαιώματος σε κάθε έκφραση της ζωής, απολαμβάνει την ατομική του επιβεβαίωση. Το ότι μπορεί να χρησιμοποιεί την κοινωνία ή ό,τι είναι δοσμένο δωρεάν, σαν χάρισμα στον άνθρωπο, για την ατομική του, εγωκεντρική ικανοποίηση, θεωρείται όχι μονάχα θεμιτό, αλλά και επιβραβεύεται από τη σύγχρονη τάξη πραγμάτων. Το ατομικό δικαίωμα σήμερα έχει τον πρώτο λόγο και προβάλλεται από την πολιτική και την πνευματική «πρωτοπορία».

Έτσι λοιπόν με την κατοχύρωση του ατομικού δικαιώματος για ελευθερία και ενίσχυση της ανάληψης οικονομικών-επιχειρηματικών δραστηριοτήτων ατόμων και ομάδων και με προκάλυμμα το «δημόσιο συμφέρον» και την «ανάπτυξη», σχεδιάζεται η Ιόνια Οδός, εκεί που πρώτα ήταν το οικοσύστημα του Καϊάφα, το Δάσος της Στροφιλιάς, ο Λαπίθας, η Αρχαία Ολυμπία, η απέραντη και μοναδική παραλία της Ηλείας με τις θίνες και τις κουκουναριές, ο ιερός ποταμός Αλφειός που με ανεξέλεγκτες αμμοληψίες θεθλώνεται, τα χωριά ολάκερης της Επαρχίας μας που πεθαίνουν. Με την κατοχύρωση του δικαιώματος συμμετοχής του ανθρώπου στο παιχνίδι της ελεύθερης αγοράς ετοιμάζονται ερήμην μας συμφωνίες για την εκμετάλλευση της γης μας. Με την διασφάλιση του δικαιώματος της απόρριψης ανάπτυξης των δυνατοτήτων του ανθρώπου για «πρόοδο» και «ευημερία», **οι κάτοικοι δεκάδων χωριών μιας ολόκληρης περιφέρειας της συντεταγμένης πολιτείας που λέγεται Ελλάδα, είναι απελπισμένοι, γιατί το δικό τους ατομικό και συλλογικό δικαίωμα να έχουν λόγο στον τόπο τους, αυτόν τον τόπο που διατηρούν στη συλλογική τους μνήμη ως πεδίο ανάπτυξης όλων**

των φυσικών, οικονομικών, πνευματικών και πολιτιστικών στοιχείων που ορίζουν την ύπαρξή τους, υποτάσσεται στο ατομικό δικαίωμα του ισχυρότερου. Και το χειρότερο είναι πως το στυγνό αυτό ατομικό δικαίωμα πολλαπλασιάζεται περιβεβλημένο με το ένδυμα της νόμιμα εκλεγμένης πολιτικής αρχής.

Μπορείτε να απαντήσετε αν ο Καϊάφας, η Στροφιλιά, ο Λαπίθας, η Αρχαία Ολυμπία, ο αγιαλός εμπύπτον στο όρια του ατομικού ή του συλλογικού δικαιώματος για χρήση και εκμετάλλευση; Γνωρίζετε αν η Κοιλιάδα του Αλφειού, η Παππαδού και τα Διάσελα (μικρά, άγνωστα χωριά), οι πηγές και τα κεφαλόβρυσσα, οι χείμαρροι, τα δάση, τα ξωτικά του Αγιάννη, η Μάκιστος, η Αρτέμιδα (τα χωριά που έγιναν στάχτη), οι μνήμες τόσων χιλιάδων ανθρώπων που έζησαν εκεί, εμπύπτον στα όρια του ατομικού ή του συλλογικού δικαιώματος για διάθεση και εκμετάλλευση;...

Σ' όλα τα μέρη που παραπάνω ανέφερα χιλιάδες άνθρωποι, πρόσωπα μοναδικά και ανεπανάληπτα, που συνθέτουν όμως την, με τα προτερήματα και ελαττώματά της, από αιώνες δομημένη κοινωνία αυτού του τόπου, έχουν τις ρίζες τους και τις πορείες τους στο ανθρώπινο γίγνεσθαι. Αναμνήσεις, αξίες, αγώνες και όνειρα για το αύριο. Όλα τούτα εν πρώτοις φαντάζουν ως ατομικά ζητούμενα, βιώματα προσωπικά, που δεν αφορούν κανένα, πέρα από την γράφουσα ή τον «μικρόκοσμο» των τοπικών κοινωνιών, που φαντάζει ασήμαντος μέσα στο μέγεθος της σύγχρονης

παγκοσμιοποιημένης αντίληψης για τα πράγματα. Εγώ όμως θαρρώ πως στο βάθος έχουν συλλογικό περιεχόμενο. Αν ένας τόπος περικλείει τις τόσες μνήμες ενός και μόνο ανθρώπου, τι γίνονται οι μνήμες τόσων χιλιάδων ανθρώπων που τις απώλεσαν; Πόσοι και ποιοι νοιάζονται για τη μνήμη του σώματος που λέγεται ελληνική κοινωνία και που αυτή καθορίζει την κοινωνική συνοχή;

Τη διάλυση του κοινωνικού ιστού, που συνετέλεσθη στον τόπο μου με τις καταστροφικές πυρκαγιές, αλλού με άλλους τρόπους και πανελλαδικά με την απαξίωση της πολιτικής και κοινωνικής ζωής, πώς σκεφτόμαστε, ως κοινωνία πολιτών, να την αντιμετωπίσουμε; **Τελικά η ύπαρξη της συντεταγμένης πολιτείας και των οργάνων της εξυπηρετεί το συλλογικό ή το ατομικό συμφέρον;** Μήπως τίποτα από τα δύο; Ή μήπως επιλεκτικά εκείνο που συμπίπτει με τη θέληση ατόμων ή ομάδων που διαχειρίζονται τα δημόσια αγαθά και που ζητούν νομιμοποίηση των θελήσεών τους με πρόσχημα το «κοινό καλό»; Και πού τελειώνει και πού αρχίζει έκαστο εξ αυτών; Τόσα ατομικά δικαιώματα μαζί στον τόπο μου, δεν κατοχυρώνουν ένα συλλογικό δικαίωμα; Γιατί έχω τη βεβαιότητα ότι, **αν και θεωρούμαι ενεργός πολίτης αυτής της χώρας, δεν έχω τρόπο να διεκδικήσω το ατομικό αλλά και το συλλογικό δικαίωμά μου;** Πού πρέπει να αναζητηθούν οι αιτίες γι' αυτή την ανεπάρκεια που βιώνουμε ως λαός;

Χριστίνα Γρηγοροπούλου

Έκθεση Φασιανού για τα καμένα στην Ηλεία

Τα καμένα του περσινού καλοκαιριού στην Ηλεία είναι το θέμα που αποτυπώνει στη νέα του δουλειά ο ζωγράφος Αλέκος Φασιανός στη γκαλερί «Πότνια Θηρών», (Ζαΐμη 7, Εξάρχεια).

Τίτλος της ατομικής έκθεσης: «**Ό,τι μας απέμεινε**».

Ο μεγάλος ζωγράφος περιγράφει τοπία της φωτιάς από παραθαλάσσια μέρη, αλλά και επιβεβαρυσμένες περιοχές στο όνομα της ανάπτυξης.

Συρμάτινες περιφράξεις, διαφημιστικές πινακίδες, στύλοι της ΔΕΗ, κακοτράχαλα δρομάκια, κτηνοτροφικά μονοπάτια, γυμνοί από βλάστηση βράχοι, δίνουν μια «χαρτογραφημένη πνευματικότητα», χάρις στη ματιά του Φασιανού.

«Η συμβολική τους χρήση, και όχι τα ίδια τα στοιχεία, αποτελούν μια καινοφανή πρακτική στην τέχνη του Φασιανού, ο οποίος παρουσιάζει αυτή τη φορά μια σειρά έργων με απουσία ανθρώπινων μορφών» σημειώνει ο μελετητής Κωνσταντίνος Τζαμώτης.

Φυσικά δεν λείπουν όλα εκείνα τα γνωρίσματα που τον καθιστούν αναγνωρίσιμο, όπως είναι τα «ζουμερά» σώματα, η ελληνική χλωρίδα, οι αποχρώσεις της θάλασσας, τα ψαροκάικα, τα μεγάλα πλοία.

«Το μόνο που μοιάζει να οδηγεί το Φασιανό —επισημαίνει ο κ. Τζαμώτης— είναι η ανεπιτήδευτη εμπιστοσύνη στη ζωή και τα ίχνη της, όπως αυτά αποτυπώνονται στο φυσικό τοπίο. Οι συνθέσεις του δεν αποτελούν στιγμές, αλλά ενότητες γεμάτες από το νόημα μιας προαιώνιας

συνύπαρξης».

Βρισκόμαστε μπροστά σε έναν καλλιτέχνη που γνωρίζει τα ίχνη της ανανέωσης, πράγμα διόλου ευκαταφρόνητο, αν αναλογιστούμε το σύνολο των εξαιρετικά αναγνωρίσιμων μορφών και χρωμάτων που φέρνουν την υπογραφή του εδώ και δεκαετίες.

Στην έκθεση υπάρχουν τα σκηνικά για τη παράσταση «Ο παράλογος αναρχικός κύριος Ιονέσκο» σε σκηνοθεσία Μαριέτας Ριάλλη, το 1977, καθώς και επιζωγραφισμένες φωτογραφίες του ίδιου του ζωγράφου.

Ο Φασιανός ανήκει σε μια γενιά που τιμάται για ό,τι έκανε στη δεκαετία του 1960. Εκείνος όμως έχει υπερβεί τη δεκαετία του, μιας και σήμερα παραμένει ο μόνος Έλληνας ζωγράφος ο οποίος κερδίζει συνεχώς έδαφος στις μεγάλες πρωτεύουσες του κόσμου.

Η έκθεση θα παραμείνει ανοικτή μέχρι τις 4 Ιουλίου.

Ανθολόγιο Ελληνικού Λόγου

(Διαβάζοντας τα παρακάτω αποσπάσματα από κείμενα του Κορνήλιου Καστοριάδη, μπορεί κανείς να βρει πολλές αντιστοιχίες με την πραγματικότητα στην οποία ζούμε και πολλές αναφορές στις εξελίξεις και στις στάσεις της κοινωνίας μας μετά τα τραγικά γεγονότα του καλοκαιριού. Δεν συμφωνείτε;)

Ας θέσουμε ωμά το ερώτημα: Ο σύγχρονος άνθρωπος θέλει την κοινωνία στην οποία ζει; Θέλει μιαν άλλη; Θέλει, γενικά, κάποια κοινωνία; Η απάντηση διαβάζεται στις πράξεις και στην απουσία πράξεων. Ο σύγχρονος άνθρωπος συμπεριφέρεται ως εάν η ύπαρξη της κοινωνίας να ήταν μια απαίσιος αγγαρεία που μοιραία κακοδαιμονία τον εμποδίζει να αποφύγει. Ο τυπικός σύγχρονος άνθρωπος αντιδρά σαν να υφίσταται την κοινωνία, στην οποία, εξάλλου (με τη μορφή του Κράτους, ή των άλλων), είναι πάντα έτοιμος να αποδώσει όλα τα βάσανά του και να υποβάλει – ταυτόχρονα- αιτήματα βοήθειας ή «επίλυσης των προβλημάτων» του. Δεν εμφορείται πια από κανένα πρόταγμα σχετικό με την κοινωνία – ούτε πρόταγμα μετασχηματισμού της – ούτε καν πρόταγμα για τη διατήρηση/αναπαραγωγή της. Δεν αποδέχεται πια τις κοινωνικές σχέσεις, μέσα στις οποίες νιώθει παγιδευμένος. Τις αναπαράγει μονάχα στο μέτρο που δεν μπορεί να κάνει αλλιώς. Οι Αθηναίοι ή οι Ρωμαίοι ήθελαν να είναι (και πολύ ρητά μάλιστα) Αθηναίοι ή Ρωμαίοι... Η παρούσα κοινωνία δεν θέλει τον εαυτό της ως κοινωνία, απλώς τον υπομένει...

... Έχετε δίκιο όταν λέτε πως δεν βιώνουμε σήμερα μια κρίση με την αληθινή έννοια του όρου, δηλαδή μια στιγμή απόφασης. Εμείς, αντίθετα, ζούμε σε μια φάση αποσύνθεσης. Σε μια κρίση υπάρχουν αντίθετα στοιχεία που αντιμάχονται μεταξύ τους, ενώ αυτό που χαρακτηρίζει, ακριβώς, τη σύγχρονη κοινωνία είναι η εξαφάνιση των κοινωνικών και πολιτικών συγκρούσεων... Δεν υπάρχουν στην πραγματικότητα ούτε αντιτιθέμενα προγράμματα ούτε συμμετοχή του κόσμου σε πολιτικές συγκρούσεις ή αγώ-

νες, ή έστω σε μια πολιτική δραστηριότητα. Στο κοινωνικό επίπεδο, δεν έχουμε μόνο τη γραφειοκρατικοποίηση των συνδικάτων και την αποσκελέτωσή τους αλλά και την εξαφάνιση των κοινωνικών αγώνων. ..

Η αποσύνθεση γίνεται φανερή κυρίως μέσα απ' την εξαφάνιση των σημασιών και το σχεδόν απόλυτο ξεθώριασμα των αξιών. Και αυτό απειλεί μακροπρόθεσμα την επιβίωση του ίδιου του συστήματος. Όταν δηλώνεται ανοιχτά, όπως γίνεται τώρα, στις δυτικές κοινωνίες, ότι η μοναδική αξία είναι το χρήμα, το κέρδος, ότι το υπέρτατο ιδεώδες του κοινωνικού βίου είναι το «πλουτίστε», μπορεί να διερωτηθεί κανείς αν είναι ποτέ δυνατόν μια κοινωνία να συνεχίσει να λειτουργεί και να αναπαράγεται μονάχα σ' αυτή τη βάση....

...Αλλά το κράτος μπορεί πράγματι να είναι προστάτης (πράγμα που ακυρώνει οποιαδήποτε ιδέα «δημοκρατίας», καθόλου όμως «ευμενής», όπως πίστευε ο Τοκβίλ. Είναι εντελώς γραφειοκρατικοποιημένο κράτος, παραδομένο στα ιδιωτικά συμφέροντα, διαβρωμένο από τη διαφθορά, ανίκανο ακόμη και να κυβερνήσει, δεδομένου ότι οφείλει να διατηρεί μιαν ασταθή ισορροπία ανάμεσα στα κάθε είδους λόμπι που κατακερματίζουν τη σύγχρονη κοινωνία. Η δε αυξανόμενη ισότητα των συνθηκών κατάντησε απλώς να σημαίνει απουσία εξωτερικών σημαδιών των κληρονομημένων προνομίων και την εξίσωση όλων μέσω του γενικού ισοδύναμου, δηλαδή του χρήματος, φτάνει να το διαθέτεις...

Κορνήλιος Καστοριάδης: Γεννήθηκε στην Κωνσταντινούπολη στις 11 Μαρτίου του 1922 και πέθανε στο Παρίσι στις 26 Δεκεμβρίου του 1997. Έλληνας φιλόσοφος, οικονομολόγος, ψυχαναλυτής. Συγγραφέας του έργου «Φανταστική Θέσμιση της Κοινωνίας». Διευθυντής σπουδών στη Σχολή Ανωτέρων Σπουδών Κοινωνικών Επιστημών στο Παρίσι από το 1979 και φιλόσοφος της αυτονομίας. Υπήρξε ένας από τους μεγαλύτερους στοχαστές του 20ου αιώνα.

Κοιτάζοντας μια φωτογραφία

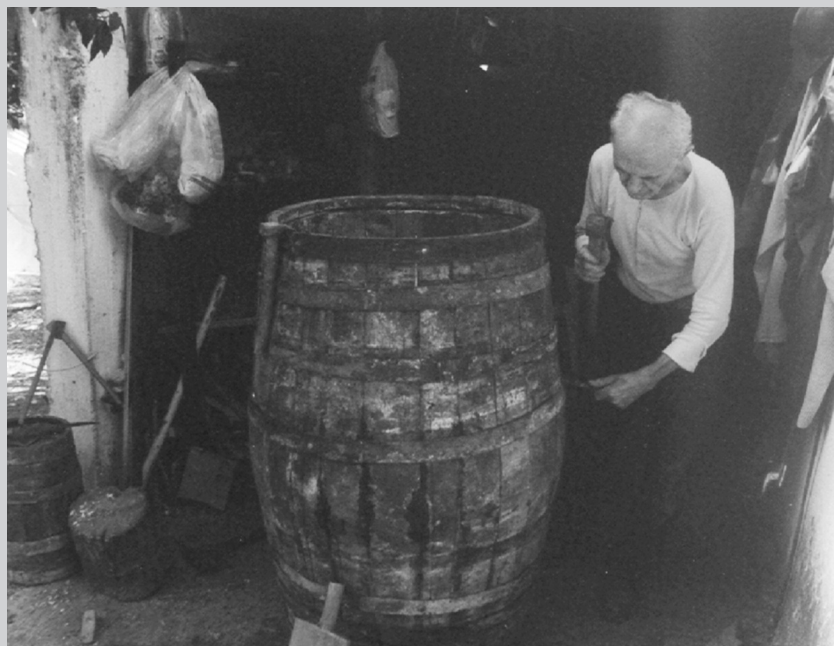
Ο μπάμπια Γιάννης επισκευάζει το βαρέλι του

Με περισσή προσήλωση και μεράκι, παρά τα χρόνια που τον βαραίνουν, χρησιμοποιεί τα σύνεργά του για να δεχτεί τη νέα σοδειά από το αμπέλι του... (Ήταν πριν συμβεί το κακό).

Άνθρωπος από εκείνους τους παλιούς, χωρίς φλυαρίες, δουλευτής, γεωργός μα και μαραγκός και ό,τι άλλο περνούσε από το χέρι του. Δημιούργησε ένα καλό νοικοκυριό, μεγάλωσε και σπούδασε τα παιδιά του, χαιρόταν τα εγγόνια του. Δεμένος με τον τόπο του τόσο που, παρά το ότι έχασε τον αδερφό του, το σπίτι του και το βίος του ολόκληρο στην πυρκαγιά, αρνήθηκε να εγκαταλείψει τη Μάκιστο. Στα 94 χρόνια του μένει με την κυρά του, τη θεία Γιαννούλα, στο κοντέινερ και προσμένει... Ευχόμαστε και ελπίζουμε, να χαρεί σύντομα ένα καινούργιο σπίτι.

Φωτογραφία: Στάθης Κοκκαλιάρης

Κείμενο: Δήμητρα Κοκκαλιάρη

Τα παιδιά γράφουν

Το Χωριό μου

Γειά σας είμαι η Δήμητρα Γιαννακοπούλου (Λουμπή) θα ήθελα να γράψω για το χωριό μου. Για το χωριό μου όπως ήταν χθές όχι όπως είναι σήμερα!

Το χωριό μου, το λένε Μάκιστο, μου αρέσει πάρα πολύ και το αγαπώ! Εγώ δεν μένω στο χωριό, αλλά θα ήθελα να έμενα συνέχεια. Πηγαίνω κάθε καλοκαίρι και τα περνάω πολύ καλά. Παιζω από το πρωί έως το βράδυ. Πηγαίνουμε για μπάνιο, Πηγαίνουμε με τον παππού στο ποτάμι, στον πλάτανο, στον Αχιώρη και πλάνουμε τα καβούρια, πίνουμε γερό από την βρύση του πλάτανου, χτυπάμε την καμπάνα. Το χωριό μου είναι χτισμένο στα πόδια του βουνού. Έχει πολλά σπίτια, δύο πλατείες, ένα καφενείο, τρεις εκκλησίες. Το χωριό μου έχει και σχολείο. Δεν έχει όμως δάσκαλο ούτε παιδιά για να πηγαίνουν. Το χωριό μου έχει πολύ πράσινο, πολλούς κήπους με λουλούδια, με πολλά πουλάκια. Έχει και πολλά κατσικάκια που πότε είναι στο βουνό και πότε στο ποτάμι. Το χωριό μου είναι ένας παράδεισος! Υπάρχουν όμως άνθρωποι που δεν ήθελαν να το βλέπουν σαν παράδεισο και το έκαψαν

ΕΥΧΟΜΑΙ ΚΑΠΟΤΕ ΝΑ ΠΙΝΕΙ ΠΑΛΙ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ . . . !

Δήμητρα

Πάσχα στα καμένα

Το φετινό Πάσχα στη Μάκιστο δεν είχε τίποτα από τη λαμπρότητα και τη χαρά που έχει το Πάσχα σε κάθε γωνιά της Ελλάδας. Θα μπορούσαμε να το χαρακτηρίσουμε ως το πιο λυπημένο και μελαγχολικό που έχουμε ζήσει. Ακόμα και ο καιρός, βροχερός και με χαμηλή θερμοκρασία, συνωμότησε ώστε τίποτα να μη θυμίζει το Πάσχα της άνοιξης, της Ανάστασης και της αναγέννησης της φύσης.

Η εικόνα του τοπίου στα καμένα χωριά μας, ξεγελούσε στιγμιαία γιατί ενώ το πράσινο, χόρτα και αγριολούλουδα, ήταν έντονο, τα μαύρα δέντρα στους ελαιώνες, στον Λαπί-

θηκε. Και επί πλέον έρχεται το καλοκαίρι και γνωρίζουμε ότι και αυτό το πράσινο που βλέπουμε τώρα, σύντομα θα χαθεί.

Οι λιγοστοί μόνιμοι κάτοικοι της Μάκιστου περίμεναν να έρθουν τα παιδιά τους, συγγενείς και φίλοι, κάτι που συνηθίζονταν τούτες τις μέρες. Ειδικά φέτος, το είχαν μεγαλύτερη ανάγκη για να μπορέσουν να αναπαρηρθούν λιγάκι, να αντέξουν. Όμως, δυστυχώς, η προσέλευση ήταν η μικρότερη από κάθε χρονιά. Κάποιοι συγχωριανοί μας δεν ήρθαν αφού τα σπίτια τους κάηκαν και δεν είχαν πού να μείνουν. Άλλοι δεν αντέχουν την εικόνα και προτίμησαν

Επιτάφιος. Στασίδια άδεια...

Η περιφορά του Επιταφίου

θα και στην Τρυγόνα διέλυαν στη στιγμή την όποια ψευδαίσθηση τέρψης του βλέμματος και της ψυχής. Άφηναν μια βαθιά μελαγχολία, μια πίκρα για την τόση ομορφιά που χά-

να μείνουν στις πόλεις, να γιορτάσουν σε άλλα μέρη ή στα εξοχικά τους, ενώ κάποιοι άλλοι πήραν μαζί τους τους ηλικιωμένους γονείς, οι οποίοι ζουν στα κοντινότερα.

Στη γιορτή του Αγίου Γεωργίου

Η ανακατασκευασμένη εκκλησία του Αγίου Γεωργίου

Για όσους βρεθήκαμε εκεί η απουσία τόσων ανθρώπων ήταν έντονη. Πρώτα-πρώτα εκείνων που χάθηκαν για πάντα στην πυρκαγιά. Αλλά και η απουσία εκείνων που δεν ήρθαν και που όλοι αυτοί μαζί συνέθεταν το Πάσχα στη Μάκιστο, πρόσθετε στη μελαγχολία μας. Κανείς δεν σούβλισε, κανείς δεν γλέντησε. Αλλά και στην Αρτέμιδα, «άκρα του τάφου σιωπή...» και στη Μηλέα ή στις Τρύπες, το ίδιο βαρύ κλίμα.

Το τελετουργικό των ημερών τηρήθηκε στο μέτρο του δυνατού. Καθώς γνωρίζουμε, ο ιερέας έρχεται από άλλη ενορία, οπότε όλα έγιναν νωρίτερα. Τη Μεγάλη Παρασκευή η Αποκαθήλωση έγινε στις τέσσερις και η περιφορά του Επιταφίου στις έξι. Το Μέγα Σάββατο η Ανάσταση έγινε στις δέκα. Και τα στασίδια της εκκλησίας μας ήταν άδεια...

Μοναδικό ευχάριστο, ήταν το γε-

γονός ότι λειτούργησε η εκκλησία του Αϊ-Γιώργη. Με τη προσφορά του Ομίλου Βαρδινογιάννη αποκαταστάθηκαν σύντομα οι ζημιές που υπέστη από την πυρκαγιά. Και έγινε εκεί, την Κυριακή το απόγευμα ο Εσπερινός της Αγάπης. Ανήμερα του Αγίου Γεωργίου έγινε η Θεία Λειτουργία, όπου συμμετείχαν αρκετοί συγχωριανοί μας από γειτονικά χωριά, επίσης ο δήμαρχος Ζαχάρως και εκπρόσωποι της τοπικής Αστυνομίας. Μετά τη λειτουργία, στον περίβολο της εκκλησίας, η Γεωργία Πόθου-Γριβάκη προσέφερε Άρτους, η Γεωργία Νίκου Πόθου γλυκά για τη γιορτή της, ενώ η Γρηγοροπούλου Χριστίνα, λουκούμια από την Πόλη.

Μας έλειψαν όμως οι άνθρωποι. Μας έλειψαν τα πλατάνια του Αϊ Γιώργη, τα σπίτια, τα ζώα και τα δέντρα μας...

Δ. Κοκκαλιάρη

ΕΜΠ: Πιλοτικές Προσεγγίσεις για την Ανασυγκρότηση των Πυρόπληκτων Περιοχών

Το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο σε επιστημονική συνάντηση που διεξήχθη την Τρίτη 6/5/08 παρουσίασε το σύνολο των εργασιών που έχει εκπονήσει για τους πυρόπληκτους δήμους Αλιφείρας, Ανδρίτσαινας, Ζαχάρως και Φιγαλείας στο Νομό Ηλείας (ευρύτερη περιοχή παλιάς επαρχίας Ολυμπίας).

Στόχος είναι η προσπάθεια αυτή να φτάσει σε όλες τις τοπικές υπηρεσίες, φορείς, ομάδες και άτομα που ενδιαφέρονται για την ανασυγκρότηση των πυρόπληκτων περιοχών και να προκαλέσει συζήτηση, τόσο για τις θέσεις και προτάσεις που ήδη περιλαμβάνει, όσο και για τις αναγκαίες μελλοντικές διερευνήσεις και δράσεις. Συμμετείχαν εκπρόσωποι του ΥΠΕΧΩΔΕ, του Φορέα Αποκατάστασης Πυρόπληκτων, το ΤΕΕ, ο Γ.Γ. της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδας, ο νομάρχης Ηλείας, εκπρόσωποι των Πυρόπληκτων Δήμων καθώς και τοπικοί φορείς.

Οι 53 διδάσκοντες και οι δεκάδες φοιτητές (προπτυχιακοί και μεταπτυχιακοί) που προσέφεραν εθελοντικά τις γνώσεις τους και την εμπειρία επιτόπιας έρευνας πολλών εβδομάδων, ανέπτυ-

ξαν μια πιλοτική μελέτη για την Ηλεία σε τρεις κυρίως άξονες: πολιτικές χωροταξικής και οικιστικής ανασυγκρότησης των πυρόπληκτων περιοχών, νέα υδρολογικά και γεωλογικά δεδομένα στην περιοχή, μελέτη της συμπεριφοράς των κτιρίων στις πυρκαγιές.

Παράλληλα λειτούργησε έκθεση των φοιτητικών εργασιών, με υλικό από τα μαθήματα που ασχολήθηκαν με τις πυρόπληκτες περιοχές, η οποία περιλάμβανε φωτογραφίες και μακέτες των χωριών Ράπτη, Λιβαδάκι, Φτελιά.

Σχετικά με το αναπτυξιακό πρότυπο για την ανασυγκρότηση της οικονομίας της περιοχής, όπως σημειώνεται στην έρευνα της σχολής Αρχιτεκτόνων-Μηχανικών, υπάρχει έντονη αμφιταλάντευση μεταξύ δυο επιλογών: Έμφαση στην ενίσχυση της εντατικής ανάπτυξης τουρισμού στην κατεύθυνση του μαζικού τουρισμού ή έμφαση στον εκσυγχρονισμό με σεβασμό του περιβάλλοντος. Η δεύτερη επιλογή, τονίζεται στην έρευνα, όχι μόνο είναι συμβατή, αλλά και ενισχύεται από την προώθηση ήπιων μορφών τουρισμού -όπως ο αγροτουρισμός και ο οικοτουρι-

σμός- και την ανάπτυξη ξενοδοχειακών μονάδων κατάλληλης κλίμακας ώστε να λειτουργούν σε συνάρτηση με τους υφιστάμενους οικισμούς.

Τη συνένωση πυρόπληκτων οικισμών για την ανασυγκρότηση και την οικονομική τους ανάπτυξη.

Όσον αφορά την εδαφική και γεωλογική κατάσταση στο δήμο Ζαχάρως, στην έρευνα της σχολής Μηχανικών Μεταλλείων - Μεταλλουργιών σημειώνεται ότι από τα 180.000 στρέμματα δασικής έκτασης κάηκε το 90%.

Σύμφωνα με το ΕΜΠ, πριν από τις πυρκαγιές, υψηλή τρωτότητα (ως προς τη διάβρωση εδαφικών σχηματισμών και κατ' επέκταση υψηλό κίνδυνο για πλημμύρες και κατολισθήσεις) παρουσίαζε το 27% των εδαφών (54,9 χλμ.) του δήμου. Το 20% παρουσίαζε μέτρια τρωτότητα και το 53% χαμηλή τρωτότητα.

Μετά τις πυρκαγιές, υψηλή τρωτότητα παρουσιάζει το 48% (99,2 χλμ.) των εδαφών του δήμου, το 11% των εδαφών μέτρια τρωτότητα και το 41% χαμηλή τρωτότητα.

Οι μεγάλες πυρκαγιές του καλοκαιριού του 2007, οι οποίες ειδικά στην Πελοπόννησο έλαβαν διαστάσεις εθνικής τραγωδίας, ανέδειξαν πολλά χρόνια προβλήματα που αφορούν γενικότερες πολιτικές και κοινωνικές παραμέτρους που υπερβαίνουν κατά πολύ την τοπική κλίμακα.

Ξεχωριστή νότα αισιοδοξίας είναι η ομοθυμία που επεδείχθη τόσο από δημόσιους και ιδιωτικούς φορείς, όσο και από ανεξάρτητους ιδιώτες για την εκπόνηση της «Μελέτης Αποκατάστασης & Ανάπτυξης του Αγροτικού Τομέα - των Δασών & της Προστασίας του Περιβάλλοντος», που ως στόχο έχει τη θεραπεία επειγουσών αναγκών αποκατάστασης ζημιών στους επτά πυρόπληκτους νομούς: Αρκαδίας, Αχαΐας, Εύβοιας, Ηλείας, Κορινθίας, Λακωνίας και Μεσσηνίας, μέσα στο διάστημα ενός μηνός.

Με την πρωτοβουλία του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, η επιστημονική κοινότητα του Γεωπονικού Πανεπιστημίου Αθηνών (Γ.Π.Α.), με τη συνεργασία της Γεωπονικής Σχολής και Δασολογικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης (Α.Π.Θ.), του Εθνικού Ιδρύματος Αγροτικής Έρευνας (ΕΘ.Ι.ΑΓ.Ε.) και του ελληνικού τμήματος του W.W.F., ανέλαβε αφιλοκερδώς, κατόπιν αναθέσεως του Υπουργείου, την εκπόνηση των μελετών αποκατάστασης (μια για κάθε πληγέντα νομό).

Για το σκοπό αυτό εργάστηκαν δεκαπέντε ερευνητικές ομάδες, στις οποίες συμμετείχαν 160 περίπου επιστήμονες, σε στενή συνεργασία με τους φορείς της Νομαρχιακής και της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, υπό την εποπτεία του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων.

Οι εκπονηθείσες μελέτες επιχειρούν να δώσουν συγκεκριμένες λύσεις στα άμεσα – πιεστικά προβλήματα που προέκυψαν μετά τις πυρκαγιές και θέτουν τις βάσεις για ένα μεσομακροπρόθεσμο σχεδιασμό και την ολοκληρωμένη αγροτική ανάπτυξη των περιοχών αυτών.

Τα στοιχεία από τη μελέτη ανασυγκρότησης των πυρόπληκτων περιοχών παρουσιάστηκαν σε διήμερο επιστημονικό συνέδριο με θέμα τις "πυρκαγιές του 2007 από την καταστροφή στην ανάπτυξη" που διοργάνωσε το Γεωπονικό Πανεπιστήμιο Αθηνών στις 7 και 8 Μαΐου.

Ο Σύλλογος Μακιστাইών δήλωσε συμμετοχή, παρακολούθησε το συνέδριο και ζήτησε τα αποτελέσματα τα οποία θα μας αποσταλούν.

Ήταν πολύ ενδιαφέρον και οι επιστήμονες ανέπτυξαν όλες τις πτυχές του προβλήματος όσον αφορά την διαχείριση και αποκατάσταση τόσο της φυτικής (ελαιοκαλλιέργειες, αμπέλια, δενδρώδη) όσο και της ζωικής παραγωγής (κτηνοτροφία, βοσκότοποι, ζωοτροφές). Φυσικοί πόροι και περιβάλλον με μέτρα αντιμετώπισης της διάβρωσης εδαφών, υδάτινοι πόροι, προστασία και διαχείριση δασών, δυνατότητες οικολογικής ανάπτυξης. Επίσης για τις αναπτυξιακές δυνατότητες, μονάδες μεταποίησης, ανθρώπινο κεφάλαιο και τα προβλήματα ανάπτυξης στις πυρόπληκτες περιοχές.

Οι προτάσεις των επιστημόνων θέβαια για να εφαρμοστούν χρειάζονται πολιτική βούληση και για να υπάρξει πολιτική βούληση χρειάζεται διεκδίκηση από τους ίδιους τους πληγέντες κατοίκους των πυρόπληκτων περιοχών.

ΓΕΩΠΟΝΙΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Πρόγραμμα
Διήμερου Επιστημονικού Συνεδρίου

ΠΥΡΚΑΓΙΕΣ 2007
Από την καταστροφή στην ανάπτυξη

ΟΛΗ Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΧΑΡΑΞΗ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΔΡΟΜΟΥ ΠΥΡΓΟΥ - ΖΑΧΑΡΩΣ - ΤΣΑΚΩΝΑΣ

Γράφει ο Απόστολος Κοπανισάνος

Σύμφωνα με Απόφαση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για την καλύτερη επικοινωνία εξυπηρέτηση των κρατών μελών της, χαράχθηκε στην Ελλάδα ένα τρίγωνο Διεθνές οδικό δίκτυο αυτοκινητόδρομου μεγάλης ταχύτητας.

Πρώτο τμήμα η Εγνατία οδός που διέρχεται παράλληλα με τα βόρεια σύνορα της Ελλάδας και συνδέει την Θράκη μέσω Θεσσαλονίκης, με το λιμάνι της Ηγουμενίτσας. Αυτός ο δρόμος κοντεύει να τελειώσει.

Δεύτερο τμήμα η Ιόνια οδός που ήδη κατασκευάζεται και συνδέει το λιμάνι της Ηγουμενίτσας με το λιμάνι της Πάτρας μέσω Αντίρριου - Ρίου.

Τρίτο τμήμα προς άμεση κατασκευή, είναι το τμήμα **Κόρινθος - Πάτρα - Πύργος - Τσακώνα**, σύνδεση με αυτοκινητόδρομο Καλαμάτα - Αθήνα γνωστή ως Άξονας ΒΔ Πελοποννήσου.

Τέταρτο και τελευταίο τμήμα του τριγώνου είναι ο αυτοκινητόδρομος **Καλαμάτα - Τσακώνα - Αθήνα - Θεσσαλονίκη** σύνδεση με Εγνατία και αυτό το τμήμα κοντεύει να τελειώσει.

Όλο σχεδόν το μήκος αυτών των αυτοκινητόδρομων κατασκευάζεται σε νέα χάραξη και δεν ανακατεύεται με προϋπάρχοντες δρόμους εκτός από τα σημεία των διασταυρώσεων -διακλαδώσεων. Έτσι δεν υπάρχουν παράπονα και αντιπαραθέσεις με αλληλοσυγκρουόμενα συμφέροντα.

Με αυτόν τον τρόπο ολοκληρώνεται το εθνικό οδικό δίκτυο της χώρας μας και εξυπηρετεί όλη την Ελλάδα (Νησιωτική και Στεριανή) με την Ευρώπη.

Ο δρόμος αυτός σε όλο του το μήκος είναι κλειστός, δηλαδή περιφράσσεται με συρματοπλέγμα σύμφωνα με τους διεθνείς κανονισμούς. Σύμφωνα με τις ανάγκες κατά τόπους και χωριά θα έχει εξόδους, εισόδους και παραδρόμους σε συγκεκριμένα σημεία ανάλογα με τις εκτιμήσεις ή ανισόπεδες διαβάσεις ανά 5-10 χιλιόμετρα ή και παραπάνω.

Η επικοινωνία μεταξύ των γειτονικών οικισμών, χωριών και πόλεων θα γίνεται ή με παραδρόμους αν είναι διπλανά ή πληρώνοντας διόδια μέσω του αυτοκινητόδρομου, αν είναι λίγο μακρύτερα.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση που χρηματοδοτεί αυτούς τους δρόμους δεν έχει την ευθύνη για το ποια όδευση θα ακολουθήσουν οι δρόμοι, ούτε νοιάζεται για το κόστος του δρόμου. Εκείνο που νοιάζεται είναι να ολοκληρωθεί το σύνολο του έργου στο καθορισμένο χρονικό διάστημα.

Η ευθύνη λοιπόν για την όδευση που θα ακολουθήσει κάθε δρόμος ανήκει στο Υπουργείο Δημοσίων Έργων του ΥΠΕΧΩΔΕ της Ελλάδας και τους Μηχανικούς που υπηρετούν αυτό.

Εκείνο που μας ενδιαφέρει και αφορά η παρούσα αναφορά, είναι το τμήμα του δρόμου από θέση Κλειδί δίπλα στο Καϊάφα έως τα σύνορα του Ν. Ηλείας με τον Ν. Μεσσηνίας στη γέφυρα του ποταμού Νέδα, δηλαδή 20 χιλιόμετρα περίπου.

Από τις αρχές της δεκαετίας του 1960 κατασκευάστηκε ο δρόμος Πύργου-Κυπαρισσίας σύμφωνα με τις προδιαγραφές εκείνης της εποχής. Όλος σχεδόν ο δρόμος είναι σε επίχωμα συμπυκνωμένο επαρκώς, ο δε ασφαλτοτάπητας που είναι εγκιβωτισμένος ανάμεσα σε στερεά εγκιβωτισμού από σκυρόδεμα, δεν έχει αλλοιωθεί παρ' όλα τα πενήντα χρόνια που πέρασαν. Είναι βέβαια μιας λωρίδας κυκλοφορίας ανά κατεύθυνση που λόγω της αυξημένης κυκλοφορίας δεν επαρκεί για να εξυπηρετήσει τις σύγχρονες ανάγκες.

Το κόστος εκείνης της εποχής ήταν ένα εκατομμύριο δραχμές (1.000.000 δρχ.) το χιλιόμετρο. Σήμερα για να φτιαχτεί ο ίδιος δρόμος το κόστος θα πιάσει ένα εκατομμύριο ευρώ (1.000.000 €) το χιλιόμετρο.

Σε κάθε περίπτωση, αυτή τη στιγμή **η περιοχή έχει ένα δρόμο που αν και δεν είναι εθνική οδός και παραμένει επαρχιακή, εξυπηρετεί επαρκώς ολόκληρη την περιοχή και την ευρύτερη.** Αυτό διότι η κίνηση θα περιορισθεί στο 30% της σημερινής, αφού θα είναι ολοκληρωμένος ο Άξονας ΒΔ Πελοποννήσου και θα επιλέγουν αυτόν για μεγάλες διαδρομές.

Στόχος μας είναι να προστατεύσουμε με κάθε τρόπο αυτόν τον υπάρχοντα δρόμο από το Κλειδί μέχρι την Γέφυρα Νέδα, για τους παρακάτω βάσιμους νόμιμους και αληθινούς λόγους:

1) Η αξία αυτού του δρόμου με τα σημερινά δεδομένα είναι πάρα πολλά εκατομμύρια ευρώ και είναι μια σύγχρονη επαρχιακή οδός. Είναι μεν μια λωρίδα ανά κατεύθυνση αλλά έχουν ηλεκτροφωτισθεί όλες οι διασταυρώσεις, σε κάθε έρεισμα του δρόμου δεξιά και αριστερά υπάρχουν δίκτυα κοινής ωφέλειας (ΟΤΕ, ΔΕΗ, Όμβρια, Ηλεκτροφωτισμός, Δίκτυα νερού) κ.λ.π.

Επίσης οι σημάνσεις (διαγραμμίσεις, φωσφορούχα, πληροφοριακές πινακίδες (κ.λ.π.) είναι επαρκείς.

2) Έχουν αναπτυχθεί κατά μήκος του δρόμου βιοτεχνίες και καταστήματα που απασχολούν εργαζόμενους και είναι οικονομικοί πνεύμονες του τόπου.

Συνέχεια στη σελ. 12

Πείνα: Η παγκόσμια απειλή

των οποίων εκτοξεύονται από τους κερδοσκόπους στα ύψη, με τις ευλογίες και των κυβερνήσεων του πλούτου. Επιδιοτούνται, μάλιστα, οι καλλιέργειες για βιοκαύσιμα, με αποτέλεσμα να εγκαταλείπονται οι καλλιέργειες για την παραγωγή τροφίμων. Άμεση συνέπεια είναι η έλλειψη τροφίμων και η αύξηση της τιμής τους σε ύψη απρόσιτα για τους φτωχούς.

ΣΥΜΦΩΝΑ με στοιχεία των Ηνωμένων Εθνών, το τελευταίο δωδεκάμηνο οι τιμές των τροφίμων αυξήθηκαν κατά 57%. Αυτό σημαίνει, ότι τα εκατοντάδες εκατομμύρια των εξαθλιωμένων, που ζουν με ένα δολάριο την ημέρα, θα πρέπει να κόψουν κατά 57% την τροφή τους. Εξοντωτική λιτότητα, που οδηγεί στον υποσιτισμό, τις ασθένειες και τον θάνατο.

ΝΕΑ ΑΠΕΙΛΗ για την ανθρωπότητα είναι η επισιτιστική κρίση, η οποία ήδη έχει χτυπήσει 36 χώρες και στις 33 απ' αυτές μπορεί να ξεσπάσουν ταραχές -όπως στην Αϊτή- προειδοποιεί η Παγκόσμια Τράπεζα. Αναφέρεται από την Παγκόσμια Οργάνωση Τροφίμων και Γεωργίας, ότι η πείνα από την έλλειψη τροφίμων απειλεί σήμερα 1,1 δισεκατομμύριο ανθρώπους στις 36 αυτές χώρες.

ΑΝ ΔΕΝ ληφθούν μέτρα από τις παγκόσμιες οργανώσεις και τις κυβερνήσεις των πλουσιών χωρών, οι απειλούμενοι από την πείνα πληθυσμοί θα φτάσουν το 1,5 δισ. ψυχές ως το 2025 και τα 2 δισ. ως το 2050.

ΑΠΟΔΙΔΕΤΑΙ η επιδείνωση της επισιτιστικής κρίσης στην πολιτική του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, το οποίο, όπως καταγγέλλεται από αξιωματούχους του ΟΗΕ, επιβάλλει καλλιέργειες για την παραγωγή προϊόντων που μπορεί να εξαχθούν, ώστε να αποπληρωθεί το εξωτερικό χρέος των φτωχών χωρών. Τέτοιες καλλιέργειες είναι εκείνες για την παραγωγή βιοκαυσίμων.

ΘΥΣΙΑΖΟΝΤΑΙ ζώες στο ανάληγο παιχνίδι των υγρών καυσίμων, οι τιμές

ΑΝΗΣΥΧΟΥΝ τώρα και οι θιασώτες της παγκοσμιοποίησης και του ανάληγου νεοφιλελευθερισμού, που έχει παραδώσει τα πάντα στην ανεξέλεγκτη, δηλαδή την ασύδοτη, αγορά. Αητήθηνε έκκληση ο πρόεδρος της Παγκόσμιας Τράπεζας Ρόμερτ Ζέλιγκ για τη σύναψη μιας «νέας συμφωνίας παγκόσμιας επισιτιστικής πολιτικής», με στόχο την ενίσχυση των φτωχών.

ΤΙΘΕΤΑΙ, όμως, το ερώτημα: Σε ποιες τσέπες καταλήγουν τελικά οι ενισχύσεις και πόσο ανακουφίζονται οι φτωχοί και πεινασμένοι; Την απάντηση έδωσε ο Γάλλος υπουργός Γεωργίας Μισέλ Μπαρνιέ, δηλώνοντας: «Δεν μπορούμε και δεν πρέπει να αφήσουμε τα τρόφιμα στο έλεος μόνο των δυνάμεων της αγοράς και της διεθνούς κερδοσκοπίας».

ΕΧΟΥΝ ΑΦΕΘΕΙ τα τρόφιμα και στην Ελλάδα στο έλεος της διεθνούς, αλλά και της εγχώριας κερδοσκοπίας. Καθημερινά ανεβαίνουν οι τιμές, σαρώνει η ακρίβεια στην αγορά, εξανεμίζοντας το πενιχρό εισόδημα του 20% των Ελλήνων, που ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας. Υπάρχει, ωστόσο, η πρόβλεψη-προειδοποίηση, ότι ο νέος παγκόσμιος πόλεμος θα γίνει για την τροφή των πεινασμένων.

ΟΛΗ Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΧΑΡΑΞΗ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΔΡΟΜΟΥ ΠΥΡΓΟΥ - ΖΑΧΑΡΩΣ - ΤΣΑΚΩΝΑΣ

Συνέχεια από τη σελ. 11

3) Οδεύει παράλληλα με την ακτή του Κυπαρσσιακού Κόλπου που τους καλοκαιρινούς μήνες η κίνηση είναι πολύ αυξημένη λόγω παραθεριστών που μένουν στα ορεινότερα χωριά και η προσπέλαση προς την ακτή θα είναι προβληματική.

4) Κατά μήκος του δρόμου έχουν κτιστεί κατοικίες που αν διαπλατυνθεί αυτός ο δρόμος αυτόματα καταστρέφονται και μαραζώνουν οι ιδιοκτησίες.

5) Οι αγροτικές καλλιέργειες και τα κτήματα εξυπηρετούνται από αγρότες που οι κατοικίες τους είναι στις ορεινότερες περιοχές και οι ανάγκες προσπέλασης από και προς τα κτήματα είναι πολλές την ημέρα και με ποδαρόδρομο.

6) Το να γλυτώσει αυτός ο δρόμος και να παραμείνει ως Επαρχιακή οδός, είναι μια μεγάλη προίκα για τον τόπο και πρέπει με κάθε τρόπο να πάρουμε αυτήν την προίκα.

Με αυτήν την Αναφορά, καταγγέλλουμε τους αρμόδιους του ΥΠΕΧΩΔΕ Μηχανικούς και Υπουργό που επιδερμικά και αβασάνιστα έλαβαν μια τέτοια Απόφαση. Δηλαδή, να καταστρέψουν στην κυριολεξία τον ήδη υπάρχοντα και λειτουργόντα δρόμο και πάνω του να φτιάξουμε έναν άλλο μεγαλύτερο, αυτοκινητόδρομο κλειστό και σύγχρονο.

Όπως έχει προαναφερθεί, **ο δρόμος θα είναι κλειστός με συρματόπλεγμα που σε καθορισμένα σημεία θα έχει ανισόπεδες διαβάσεις ανά 5-10 χιλιόμετρα. Θα λειτουργήσει λοιπόν σαν το τείχος του Βερολίνου.**

Για να πάει κανείς απ' το σπίτι του στο κτήμα του πάνω από το δρόμο (το σπίτι είναι κάτω ή στον γείτονα ή για ψώνια στην αγορά, θα πληρώσει διόδια διότι θα χρησιμοποιεί τον αυτοκινητόδρομο.

Οι βιοτεχνίες και τα σπίτια εκατέρωθεν του δρόμου, άλλα κατεδαφίζονται, αλλά καταστρέφονται και άλλα μαραζώνουν λόγω της απομόνωσης και λόγω των ρύπων και του ήχου των οχημάτων.

Ακούστηκαν δύο ασύστολα ψεύδη:

1. Αν ακολουθήσει ο δρόμος την ανατολική χάραξη που εμείς επιδιώκουμε, θα είναι οικονομικά ακριβότερος.

2. Αν δεν επιτρέψουμε να περάσει ο δρόμος απ' την χάραξη που προτείνει το ΥΠΕΧΩΔΕ, (δηλαδή να διαμελισθεί η περιοχή της Ζαχάρως μέχρι το Γιαννισοχώρι), θα σταματήσει ο δρόμος και δεν θα ολοκληρωθεί.

Απαντάμε και στα δύο ασύστολα ψέματα:

A. Αν λάβουμε υπ' όψη μας:

α) την αξία του υπάρχοντα δρόμου των 20 χιλιομέτρων περίπου (Κλειδί - Ζαχάρω - Γιαννισοχώρι) που είναι περίπου 20.000.000,00 € με τα σημερινά δεδομένα.

β) το κόστος τη υπόγειας διάβασης (που μας παραμυθιάζουν) του Καϊάφα περίπου 800 μέτρα

(κάτω από την λίμνη με το βούρκο της, κάτω από την θάλασσα με την μετακινούμενη άμμο και με όλες τις δυσκολίες και τις αντιξοότητες (Νατούρα 2000). Για αυτή την υπόγεια σήραγγα υπάρχει μελέτη; Αν ναι θέλουμε να το γνωρίζουμε και πόσο θα στοιχίσει.

γ) το γεγονός ότι ο χρόνος εκτέλεσης του έργου, θα είναι τουλάχιστον δύο με τρία χρόνια, που η κυκλοφορία δεν θα σταματήσει παρά θα δημιουργηθούν προσωρινοί δρόμοι εκτροπής, για όσα χιλιόμετρα απαιτηθούν, που το κόστος είναι ενός ακόμα δρόμου.

δ) τις απαλλοτριώσεις και τις αποζημιώσεις των παρακείμενων θιγόμενων βιοτεχνιών, οικοπέδων, καλλιέργειών και οικοδομών.

ε) τη δαπάνη στο να ξαναγίνουν τα δίκτυα κοινής ωφέλειας (ΟΤΕ, ΔΕΗ, Δίκτυα ύδρευσης και ηλεκτροφωτισμού καθώς και των τεχνικών έργων, των όμβριων προσωρινών και μονίμων.

στ) τη δαπάνη κατασκευής μονίμων παραδρόμων και ανισόπεδων διαβάσεων.

Όλες αυτές οι δαπάνες και όσες δεν συμπεριλάβαμε (γιατί θα προκύψουν απρόβλεπτες δαπάνες) όταν αθροισθούν, θα προκύψει ένα υπέρογκο ποσό, το οποίο ίσως ξεπεράσει συνολικά την δαπάνη ολοκληρωμένου δρόμου στην Ανατολική Χάραξη όπως επιδιώκουμε και προτείνουμε.

Σε ό,τι αφορά την ανησυχία της καταστροφής των λουτρών του Καϊάφα όταν δημιουργηθεί σήραγγα στο Λαπίθα (αν είναι απαραίτητο), ξαναρωτάμε ποιος γεωλόγος έκανε έρευνα και μελέτησε επισήμως αυτήν την περίπτωση; Ζητάμε επισήμως την συγκεκριμένη μελέτη ή έρευνα από γεωλόγο Μηχανικό.

B. Περίπτωση να σταματήσει ο δρόμος:

Δεν υπάρχει περίπτωση να μην ολοκληρωθούν οι αυτοκινητόδρομοι διότι η Ευρωπαϊκή Ένωση και η Ελληνική Βουλή έχουν συμφωνήσει και αποφάσισαν την ολοκλήρωση των αυτοκινητόδρομων που προαναφέρθηκαν. Αυτό δεν εξαρτάται από την όδευση που θα ακολουθήσει κάθε δρόμος. Έτσι λοιπόν καμία δύναμη και κανένα φρένο δεν θα εμποδίσει την ολοκλήρωση του δρόμου. Σε ό,τι όμως αφορά την επιλογή της όδευσης (διαδρομής), οι επιλογές είναι πολλές και οι οποίες με λίγη καλή θέληση συζητούνται. Άρα με τίποτα και για τίποτα δεν θα σταματήσει η ολοκλήρωση των αυτοκινητόδρομων και ας υπάρχουν αντιδράσεις και διαμαρτυρίες.

Πιστεύουμε, προτείνουμε και επιμένουμε στην Ανατολική χάραξη, διότι:

1. Ο υπάρχων δρόμος Κλειδί - Ζαχάρω - Γιαννισοχώρι θα παραμείνει προίκα στον τόπο και του αξίζει.

2. Η αξία των προς απαλλοτρίωση αγρών, χωραφιών κ.λ.π. είναι ευτελούς αξίας, τώρα μάλιστα που με τις φωτιές έχουν υποβαθμισθεί.

3. Με την Ανατολική Χάραξη αξιοποιούνται όλα τα υπανάπτυκτα χωριά της ορεινής Ολυμπίας και ενδεχομένως της Τριφυλλίας.

4. Με την Ανατολική Χάραξη δεν θίγονται επιχειρήσεις και δεν ξεκληρίζονται οικογένειες.

5. Λόγω του αραιοκατοικημένου των περιο-

χών δεν δημιουργούνται προβλήματα επικοινωνίας με την παραλία και το αστικό κέντρο.

6. Με την Ανατολική Χάραξη δεν παρεμβαίνουμε στον Καϊάφα που είναι χαρακτηρισμένος Νατούρα 2000.

7. Με την Ανατολική Χάραξη δεν θα υπάρξει ταλαιπωρία των διερχομένων οχημάτων καθ' όλη τη διάρκεια της εκτέλεσης των έργων και δεν θα χρειασθούν παράδρομοι, ούτε τόσο πολλές ανισόπεδες διαβάσεις.

8. Δεν θα ξαναγίνουν δαπάνες για τα ήδη λειτουργούντα δίκτυα κοινής ωφέλειας (ΟΤΕ, ΔΕΗ, Δημ. Φωτισμός, Ύδρευση) κ.λ.π.

9. Δεν θα διαμελισθεί η Ζαχάρω και τα χωριά της σε «πάνω και κάτω του δρόμου», με τα γνωστά προβλήματα επικοινωνίας και δεν θα μας θυμίζουν το τείχος του Βερολίνου.

Η γνώμη μας είναι ότι σε καμία περίπτωση δεν θα είναι ο ακριβότερος δρόμος της Ανατολικής Χάραξης αν λάβουμε υπόψη μας ότι αξιοποιούνται ολόκληρες υποβαθμισμένες περιοχές της επαρχίας Ολυμπίας και της Τριφυλλίας.

Ακούστηκαν επίσης ότι θα αναπτυχθεί η Ζαχάρω και οι περιοχές της με την διέλευση του δρόμου μέσα από την απευχόμενη χάραξη.

Απαντάμε ότι, έχει αποδειχθεί περλίτρανα, ότι κανένας ταξιδιώτης δεν παρεκκλίνει της πορείας του, να βγει σε έξοδο, να πληρώσει διόδια και να καθυστερήσει αν δεν υπάρχει συγκεκριμένος λόγος.

Και άλλες περιοχές έχουν ερημωθεί και μαραζώσει όταν οι επαρχιακοί δρόμοι αντικαταστάθηκαν με κλειστούς αυτοκινητόδρομους π.χ.:

- Από τον Ισθμό της Κορίνθου ξεκινώντας, έκλεισαν όλα τα μαγαζιά.

- Στην Πάτρα περνώντας μετά την παραλία η ίδια ερημιά.

- Στον αυτοκινητόδρομο Αθήνα - Θεσσαλονίκη και τώρα με το πέταλο του Μαλιακού βάζει λουκέτο και ο Λεβέντης στον Αγ. Κωνσταντίνο.

Σε ό,τι αφορά την ανάπτυξη του τόπου, αυτό δεν εμποδίζεται από το να διέρχεται ο δρόμος μερικά χιλιόμετρα παραπάνω. Ίσα - ίσα αναπτύσσεται η περιοχή ολόκληρη και αυτό πρέπει να μας χαροποιεί ιδιαίτερα.

Πιστεύουμε ότι πολύς κόσμος της περιοχής είναι ανημέρωτος και δεν έχει καταλάβει τις συμφορές που θα ακολουθήσουν με τον διαμελισμό της περιοχής. Για το λόγω αυτό παραμένει αδιάφορος.

Η αναφορά μας αυτή με το παρόν δημοσίευμα, έχει σκοπό να ενημερώσει εγκαίρως τους κατοίκους ολόκληρης της περιοχής, να τους καταδείξει τους κινδύνους που απορρέουν αν δεν ακολουθηθεί η Ανατολική χάραξη και να τους καλέσει σε μαζικό αγώνα διεκδικώντας με οποιοδήποτε τρόπο το δίκαιο αίτημα.

Δεν αντιλέγουμε και συμφωνούμε ότι κάθε δρόμος είναι επιπλέον πολιτισμός, πρόοδος και ανάπτυξη, φτάνει όμως να γίνονται με σωστά κριτήρια, σωστές οικονομοτεχνικές μελέτες για το συμφέρον κάθε τόπου.

Από το Τέλος της Αθωότητας στην Εποχή της Ωριμότητας

Οι συνέπειες της καταστροφής της 24ης Αυγούστου 2007 θα μας ταλαιπωρούν για πολύ καιρό ακόμη. Ενώ τα σπίτια ξανακτίζονται και τις πληγές στο περιβάλλον επιουλώνουν σταδιακά οι αναγεννητικές δυνάμεις της φύσης, η κατάσταση δείχνει να επιδεινώνεται σε άλλους τομείς, όπως η συναισθηματική μας διάθεση και οι μεταξύ μας σχέσεις, όλων ημών των θυμάτων της καταστροφής.

Δυστυχώς στους κρίσιμους καιρούς της προσωπικής και συλλογικής δοκιμασίας, και ενώ απειλείται η επιβίωση της κοινότητας, προκαλούνται συγκρούσεις μεταξύ των μελών της, που επιδεινώνουν την κατάσταση και υπονομεύουν τις ελπίδες της ανάκαμψης.

Πιστεύω ότι τούτη η ανησυχητική διαπίστωση δεν είναι μόνο δική μου, αλλά και της πλειοψηφίας των πατριωτών, στων οποίων την σφύρα συναείδηση απευθύνομαι, ώστε από κοινού να δράσουμε κατευθυνόμενα και συμφιλωτικά.

Οι πρώτες λυπηρές εκρήξεις μιας πρόσφατης υπέρπρους έντασης, εκδηλώθηκαν, όπως όλοι γνωρίζουμε, στην Έκτακτη Γενική Συνέλευση της 18 Νοεμβρίου 2007, όταν οι εμπειρίες της καταστροφής ήταν νωπές και επομένως το θυμικό ευαίσθητο. Παρά ταύτα εκείνη η Συνέλευση είχε την ψυχραιμία να καταδικάσει αμέσως τις ακραίες εκφράσεις. Όμως αντί να κυριαρχήσει στη συνέχεια η απαραίτητη διάθεση ενότητας και η καταλαγή, εξακολούθησαν οι οξείες διατυπώσεις προκαλώντας κλίμα θλιβερό και επικίνδυνο αντιπαράθεσης, όπως γίνεται φανερό στο προηγούμενο φύλλο της «Μακιστίας».

Επιτρέψτε μου αγαπητοί συμπατριώτες και συμπατριώτισσες να αναφερθώ και να σχολιάσω απόψεις που δημοσιεύτηκαν στο τεύχος της «Μακιστίας» που εκδόθηκε τον Μάρτιο του 2008, με το θάρρος του ιδρυτικού μέλους στο Σύλλογο των Μακισταίων (όπως επανιδρύθηκε το 1994), της συμμετοχής μου στο Διοικητικό του Συμβούλιο για δυο συνεχείς θητείες (1994-1998) και την διαρκή ενασχόλησή μου με τα ζητήματα του Συλλόγου. Δεν θα ασκήσω κριτική, ούτε θα επισημάνω λάθη ή παραλείψεις, αλλά εκφράζω την αγωνία μου, για την κατάσταση των μεταξύ μας σχέσεων, για την ενότητα του Συλλόγου και για το μέλλον μας στη πολύπαθη Μάκιστο.

Οι αντιπαράθεσεις ανάμεσα σε μέλη των απερχόμενων συλλογικών οργάνων και των νέων που τους αντικαθιστούν είναι συνηθισμένα φαινόμενα στην κοινωνία μας, τα οποία όμως στην περίπτωση μιας κοινότητας ανθρώπων που βρίσκεται υπό απειλή γίνονται εξαιρετικά επικίνδυνα. Γι' αυτό μεγάλη ανησυχία προκαλούν οι αντεγκλήσεις μεταξύ του νέου ΔΣ και του μέλους του απερχόμενου κ. **Φώτη Παυλόπουλου** που δημοσιεύονται στο προηγούμενο φύλλο της «Μακιστίας» υπό τους τίτλους «Όλοι Μαζί για την Μάκιστο» και «Το Τέλος της Αθωότητας» αντίστοιχα. Η αντιπαράθεση εκπλήσσει για την οξύτητά της, καθώς **το μεν ΔΣ είναι υπεύθυνο εκλεγμένο όργανο, ο δε αγαπητός Φώτης είναι εκλεκτό και διακεκριμένο στέλεχος του Συλλόγου, με πολυετή δραστηριοποίηση** και κατά πάντα άμεμπτη και γόνιμη θητεία ως μέλος πολλών ΔΣ του Συλλόγου Μακισταίων. Ειδικά για τον Φώτη διατηρώ ιδιαίτερη εκτίμηση, καθώς είχαμε άψογη συνεργασία σε παλαιότερα ΔΣ, όπως και στη συνέχεια σε ποικίλες περιστάσεις και ζητήματα του Συλλόγου και του χωριού, για τις οποίες σε καμιά περίπτωση δεν θυμάμαι να διαφώνησα ουσιαστικά μαζί του. Εκπλήσσομαι επομένως διαβάζοντας στην αρχή του άρθρου του ότι **«Στο χώρο του συλλόγου μας ανέκαθεν υπήρχε αντιπαράθεση ανάμεσα σε δύο απόψεις...»**. Αυτή την παράδοξη θέση να προσπαθεί να την τεκμηριώσει στη συνέχεια, αλλά μάταια, καθώς δεν φέρνει κανένα στοιχείο και δεν εκθέτει ούτε μια περίπτωση διχασμού του Συλλόγου σε «δυο απόψεις». Πράγματι, προσωπικά δεν θυμάμαι ούτε μια τέτοια περίπτωση αντιπαράθεσης, στα 14 σχεδόν χρόνια συμμετοχής μου στις κοινές μας υποθέσεις. Βεβαίως ο Φώτης έχει δικαιολογημένη αγανάκτηση για πρόσφατα γεγονότα και είναι αληθής όταν αναφέρει τα σε διαφωνίες που ακολούθησαν μετά την καταστροφή. Τούτα όμως τα συμβάντα, κατά την ταπεινή μου γνώμη, δεν θα πρέπει να τον οδηγούν στο να καταδικάζει συμπατριώτες μέλη του Συλλόγου (με ακραίες μάλιστα και βάνουσες εκφράσεις), ούτε να αμφισβητεί την εγκυρότητα των εκλογών που πραγματοποιήθηκαν στις 02/03/2008.

Η Τακτική Εκλογοαπολογιστική Συνέλευση που έγινε εκείνη την ημέρα είναι ιστορική για τον Σύλλογο: **Για πρώτη φορά συγκεντρώθηκαν τόσο**

πολλοί συμπατριώτες (70 παρόντες) σε Γενική Συνέλευση, για πρώτη φορά εξελέγη ΔΣ με καθολική ψηφοφορία και σε συμφωνία με τις προβλέψεις του καταστατικού, για πρώτη φορά οι ομιλητές ήταν τόσο ψυχραιμοί, σύντομοι, ενωτικοί και εποικοδομητικοί, τήρησαν άψογα τις δημοκρατικές διαδικασίες της συνεδρίασης και δήλωσαν τόσο αποφασισμένοι για μια πορεία αναγέννησης.

Εκείνο το κυριακάτικο πρωινό ήταν μια ευχάριστη και ελπιδοφόρα στιγμή, μετά τα τραγικά γεγονότα και την ταραχώδη Έκτακτη Γενική Συνέλευση του Νοεμβρίου. Η αντίθετη άποψη του Φώτη για τα γεγονότα της Εκλογοαπολογιστικής Συνέλευσης δεν ανταποκρίνεται κατά τη γνώμη μου στην πραγματικότητα, εκτός από ένα σημείο στο οποίο έχει σαφώς δίκιο. **Αναμφίβολα η ψήφος με εξουσιοδότηση είναι πράξη οριακής εγκυρότητας. Όμως έγινε αποδεκτή, με βάση μια ασαφή διατύπωση του Καταστατικού, το οποίο στο άρθρο 15 προβλέπει την χρήση εξουσιοδοτήσεων στη Γενική Συνέλευση, χωρίς να διακρίνει με σαφήνεια τα όρια της χρήσης τους.** Ετσι υπήρξαν ακόμη και παρόντες στη διαδικασία που αποχώρησαν για διάφορους λόγους πριν την ψηφοφορία αφήνοντας το ψηφοδέλτιό τους σε εξουσιοδοτημένους αντιπροσώπους τους. Σε κάθε περίπτωση κανείς δεν αμφισβήτησε τη συγκεκριμένη πρακτική κατά τη διάρκεια της Συνέλευσης. Ούτε ο ίδιος ο εγκάλων σήμερα το ΔΣ κατέθεσε ένσταση τότε, αλλά (κατά τη γνώμη μου ορθά πράττων) δέχθηκε αυτή την αμφισβητούμενη πρακτική, διαφυλάσσοντας την ενότητα.

Γι' αυτό η σημερινή στάση και ένσταση του αγαπητού Φώτη εκπλήσσει, τόσο για την έντασή της όσο και διότι ακόμη και η απόρριψη των εξουσιοδοτήσεων δεν θα άλλαζε το τελικό αποτέλεσμα. **Διότι το αποτέλεσμα των εκλογών δεν αποτελεί διάκριση για πρόσωπα, ούτε απόδοση τιμής, ούτε κέρδος σε γόητρο, αλλά αυστηρή εντολή ευθύνης από εμάς που ψηφίσαμε. Σημασία δεν έχει η σειρά εκλογής, αλλά η αγωνία μας για το τι μέλλει γενέσθαι και οι προσδοκίες μας από αυτούς που δέχθηκαν τη ψήφο μας.**

Για αυτό το λόγο θεωρώ εξίσου επικίνδυνη με την

Συνέχεια στη σελ. 16

ΟΜΟΓΕΝΕΙΑ

Dear Dionysios,
I hope everyone is well.
Last night we had our big presentation event and press release. Your letter arrived in time. I took it to the printers prepared it and framed it. We they did their presentations, I as well on behalf of Makistos people presented them the letter from you. I made many people have tears in their eyes. Thank you. Attached is some of the photos of the event. Even our Greek Consul General attended
Filakia

Ευχαριστήρια επιστολή

των κατοίκων Μακίστου, δήμου Ζαχάρως, προς τις «Θυγατέρες της Πηνελόπης», "Daughters of Penelope" Mycenaean Chapter of Toronto, Ontario.

Αγαπητές «Θυγατέρες της Πηνελόπης», Σας στέλνουμε την επιστολή αυτή ως ελάχιστη ένδειξη ευγνωμοσύνης για την πολύτιμη συμπαράστασή σας στις δύσκολες στιγμές που ζήσαμε το κα-

λοκαίρι του 2007.

Όπως ήδη γνωρίζετε, η πυρκαγιά κατάρρεψε το φυσικό περιβάλλον της ευρύτερης περιοχής αλλά και ολόκληρα χωριά. Η μεγαλύτερη, όμως, απώλεια ήταν αυτή των αγαπημένων μας συγγενών, φίλων και συγχωριανών.

Με συγκίνηση πληροφορηθήκαμε την επιθυμία σας να μας βοηθήσετε, γεγονός που μας έδωσε δύναμη να ελπίζουμε και αισιοδοξία για το μέλλον.

Με τη γενναιοδωρή προσφορά σας, μας δώσατε την δυνατότητα να αγοράσουμε οικόσιτα ζώα, αντικαθιστώντας έτσι μέρος όσων χάθηκαν λόγω της πυρκαγιάς, τα οποία είναι απαραίτητα για την καθημερινή μας επιβίωση. Τώρα το χωριό μας γεμίζει σιγά σιγά ζωή ξανά!

Δεν έχουμε λόγια να εκφράσουμε τις ευχαριστίες μας σε όλους εσάς τους Έλληνες της Διασποράς, που αν και ζείτε τόσο μακριά από την πατρίδα, είστε τόσο κοντά μας. Θα ήταν μεγάλη μας χαρά να έρθετε στο χωριό μας και να σας γνωρίσουμε από κοντά.

Ο Θεός να σας έχει πάντα καλά!

Σας ευχαριστούμε πολύ για ό,τι κάνετε.

Οι κάτοικοι της Μακίστου

Η ΜΗΝΥΣΗ ΤΟΥ ΠΑΤΕΡΑ ΠΟΥ ΕΧΑΣΕ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΟΥ ΣΤΙΣ ΠΥΡΚΑΓΙΕΣ «Φονικές οι ευθύνες Νομαρχίας-Πυροσβεστικής»

Την πιο ακραία εκδοχή του ανθρώπινου πόνου, της ανείπωτης δυστυχίας και της μοναξιάς, βιώνει από τον περασμένο Αύγουστο ο τραγικός πατέρας **Γιώργος Παρασκευόπουλος** που έχασε μέσα σε ελάχιστα λεπτά με τον πιο φρικιαστικό τρόπο τα τέσσερα αγγελοúδια του, τη σύζυγό του και τη μητέρα του, στις φονικές πυρκαγιές της Ηλείας που σκόρπισαν τον όλεθρο και τον θάνατο.

Ο πόνος που νιώθει δεν μπορεί να χωρέσει σε κανένα ανθρώπινο μυαλό, αλλά ο ίδιος, πηγαίνοντας κόντρα στο θλιβερό παιχνίδι που του έπαιξε η μοίρα, φαίνεται να αντέχει με μία και μοναδική ελπίδα: να δει να τιμωρούνται εκείνοι που ευθύνονται για το άδικο ξεκλήρισμα της οικογένειάς του.

«Από την πυρκαγιά της ημέρας εκείνης και από τις εγκληματικές παραλείψεις των αρμόδιων τοπικών οργάνων, τόσο της **Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Ηλείας όσο και του Δήμου Ζαχάρως, αλλά και της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας, όπως και της Αστυνομίας**, βρήκαν τραγικό θάνατο τα τέσσερα ανήλικα τέκνα μου (Αγγελική 15 ετών, Μαρία 12, Αναστασία 11 και Κωνσταντίνος 5), η σύζυγός μου Αθανασία Δημητρίου-Παρασκευοπούλου 37 ετών και η μητέρα μου Αγγελική 76 ετών», αναφέρει στη μηνυτήρια αναφορά του προς τον εισαγγελέα Πρωτοδικών Πύργου ο τραγικός πατέρας.

Οι ένοχοι

Όπως αποκαλύπτει στη μηνυτήρια αναφορά του, μία από τις αιτίες που ξεκληρίστηκε εκείνο το μεσημέρι η οικογένειά του, αλλά και όλα τα υπόλοιπα άτομα ήταν η αδικαιολόγητη και ακατανόητη ακινητοποίηση του πυροσβεστικού οχήματος περίπου 1.500 μ. μακριά από την Αρτέμιδα προς τη Ζαχάρω, με πλήρωμα τρεις εποχικούς πυροσβέστες που μετέβησαν στην περιοχή «ως πρόβατα επί σφαγής», βρίσκοντας κι εκείνοι φριχτό θάνατο μέσα στις φλόγες.

Το συγκεκριμένο όχημα, όπως αναφέρει, «είχε κακώς και παρανόμως ως πλήρωμα τους τρεις εποχικούς πυροσβέστες», καθώς με βάση τον νόμο και τις ισχύουσες διατάξεις αυτοί έπρεπε κανονικά να συνοδεύονται από μόνιμο πυροσβεστικό υπάλληλο. Το όχημα αυτό, που είχε την έδρα του στο χωριό Θολό, σε απόσταση περίπου 1.500 μέτρων από την Αρτέμιδα προς τη Ζαχάρω, για άγνωστους λόγους ακινητοποιήθηκε στα αριστερά του δρόμου και δυστυχώς έκλεισε το μεγαλύτερο μέρος αυτού, με αποτέλεσμα να μπλοκαριστούν εκεί τα Ι.Χ. εκείνων που είχαν εγκαταλείψει έντρομοι την Αρτέμιδα και να προκληθεί αδιέξοδο.

«Εκεί μπλοκαρίστηκε και το αυτοκίνητο της συζύγου μου (με τα 4 παιδιά μου, την ίδια τη σύζυγό μου, τη μητέρα μου, την ηλικιωμένη συγχωριανή μου και τα δύο εγγόνια της), χωρίς να μπορεί να φύγει για τον προορισμό της που ήταν η Ζαχάρω και η παραλία για να σωθούν από την πυρκαγιά», αναφέρει.

Όπως καταγγέλλει, όταν πλησίαζε η φωτιά οι τρεις εποχικοί πυροσβέστες δεν έκαναν καμία απολύτως προσπάθεια κατάσβεσης ακόμα και για την αυτοπροστασία τους, προφανώς από τη μεγάλη απειρία τους, καθώς δεν υπήρχε κοντά τους ως υπεύθυνος ένας μόνιμος και έμπειρος πυροσβέστης, όπως ορίζεται από τον νόμο.

Όμως, για το συγκεκριμένο πυροσβεστικό όχημα η έρευνα ανέδειξε κι άλλα περιεργα... Με βάση το από 23.12.2007 υπηρεσιακό σημείωμα του υποπυραγού του Πυροσβεστικού Κλιμακίου Κρεστένων, που ήταν και ο συντονιστής τότε των πυροσβεστικών δυνάμεων, «το σημείο που σταμάτησε και κήκε όπως και το πλήρωμά του δεν ήταν αποτέλεσμα εντολής του συντονιστικού κέντρου ή κάποιου άλλου, αλλά πρωτοβουλία του ίδιου του πληρώματος. Στο περιπολικό Η42 υπήρχε ο ασύρματος, όπως προβλέπεται. Κατά την ώρα που έφυγε το Η42 από το Θολό δεν επικοινωνήσε καθόλου ούτε με το κέντρο ούτε με κάποιον άλλον. Ο λόγος επιστροφής του από την περιοχή της Αρτέμιδας στη Ζαχάρω είναι άγνωστος, καθώς επίσης και ο λόγος ακινητοποίησής του στον δρόμο».

«Απορίας άξιον είναι το εξωφρενικό γεγονός ότι καθ' όλη την επιχείρηση, μέχρι που κήκε το εν λόγω όχημα μαζί με το πλήρωμά του, δεν υπήρξε έστω μέσω ασυρμάτου καμία απολύτως επικοινωνία. Αφέθηκε, δηλαδή, στην τύχη του μαζί με το πλήρωμα και κανένας αρμόδιος (ούτε το Συντονιστικό Κέντρο ούτε οποιοσδήποτε άλλος) επέδειξε κάποιο ενδιαφέρον τόσο για την αποστολή του όσο και για την τύχη του, σημειώνει ο κ. Παρασκευόπουλος.

Ο τραγικός πατέρας επιρρίπτει ευθύνες και **στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Ηλείας** διότι, όπως αποκαλύπτει, το πρωί της 23ης Αυγούστου 2007, δηλαδή την παραμονή της καταστροφής, η Γενική Γραμματεία Πολιτικής Προστασίας απέστειλε προς τις περιοχές που κρίθηκαν επικίνδυνες για φωτιές, μεταξύ αυτών και στην Ηλεία, την 6496/23.8.2007 «εξαιρετικώς επείγουσα» έγγραφη διαταγή με θέμα τη λήψη έκτακτων μέτρων πρόληψης και ετοιμότητας λόγω του πολύ υψηλού κινδύνου πυρκαγιάς.

Δυστυχώς, το συγκεκριμένο έγγραφο

αγνοήθηκε από τη Νομαρχία Ηλείας, η οποία δεν εφάρμοσε όπως όφειλε κάποιο σχέδιο έκτακτης ανάγκης, ούτε το σχέδιο «Ξενοκράτης» ούτε συγκάλεσε τη συνεδρίαση του Συντονιστικού Νομαρχιακού Οργάνου (ΣΝΟ), το οποίο, όπως προκύπτει από τα επίσημα στοιχεία, συνεδρίασε τυπικά στις 4/7/2007, δηλαδή 51 ημέρες πριν από την καταστροφή και στις 26.9.2007, 33 ημέρες μετά (!).

Ο δήμος

Ευθύνες επιρρίπτονται και στον Δήμο της Ζαχάρως γιατί, όπως αναφέρεται, άφησε τους κατοίκους στη μοίρα τους επί ώρες και κανένας δεν τους ενημέρωσε ούτε πού πρέπει να συγκεντρωθούν και ούτε πώς θα διαφύγουν από δρόμους ασφαλείς. «Οι όποιες και πολύ καθυστερημένες εμφανίσεις κατά τις ώρες εκείνες του δημάρχου και ελαχίστων στελεχών του δήμου ήταν σπασμωδικές και σε κάθε περίπτωση τελείως ασυντόνιστες και αναποτελεσματικές», αναφέρει και κατηγορεί τον Δήμο Ζαχάρως ότι δεν είχε εκτελέσει αντιπυρικά έργα το 2007 στην περιοχή, παρά το ότι για τον σκοπό αυτό έχουν διατεθεί από το υπουργείο Εσωτερικών σε όλους τους δήμους της χώρας αξιόλογα χρηματικά ποσά.

Σοβαρές είναι, κατά τον μηνυτή, οι παραλείψεις και της Αστυνομίας, «η οποία απουσίασε παντελώς την ώρα της καταστροφής και μόνο ένα περιπολικό της αυτοκίνητο πέρασε πολύ γρήγορα από την Αρτέμιδα κι ενώ πλησίαζε η φωτιά, το πλήρωμα είπε στους κατοίκους να φύγουν από το χωριό».

Μηνυτήρια αναφορά κατά των ανωτέρω με την ίδια περίπου αιτιολογία έχουν καταθέσει και οι συγγενείς του εποχικού πυροσβέστη **Ιωάννη Δρακόπουλου**, ενός εκ των τριών που επέβαιναν στο μοιραίο πυροσβεστικό όχημα.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ - 19/04/2008

Όλοι κοντά του

Στην Αγωγή κατά παντός υπευθύνου που κατέθεσε ο συμπατριώτης μας Γιώργος Παρασκευόπουλος για τη δικαίωση των 7 ανθρώπων της οικογένειάς του (και όχι μόνο) που θυσιάστηκαν αναίτια στην πυρκαγιά της 24ης Αυγούστου 2007. Όλοι οι συμπατριώτες έχουμε ηθικό χρέος να συμπαρασταθούμε στον Ιερό Αγώνα του Γιώργου, να σταθούμε κοντά του και να τον στηρίξουμε με όλη την ψυχή μας καθώς και σε όλους εκείνους που έχασαν τους δικούς τους ανθρώπους.

Αποζημιώσεις

Οι υπουργοί Οικονομικών και Αγροτικής Ανάπτυξης αποφάσισαν τη λήψη μέτρων υπέρ των παραγωγών που οι γεωργοκτηνοτροφικές τους εκμεταλλεύσεις υπέστησαν ζημιές από πυρκαγιές κατά το 2007. Οι συναρμόδιοι υπουργοί, σύμφωνα με την ΚΥΑ που συνυπέγραψαν, εξαιρούν από την καταβολή ενισχύσεων χιλιάδες πυρόπληκτους αγρότες και κτηνοτρόφους, οι οποίοι χάνουν το δικαίωμα να λάβουν οικονομικές ενισχύσεις από το κράτος, ώστε να αποκαταστήσουν τις ζημιές που υπέστησαν οι εγκαταστάσεις τους και η παραγωγή τους. Από το πρόγραμμα των ενισχύσεων εξαιρούνται:

1. Γεωργοί και κτηνοτρόφοι των οποίων οι ζημιές δεν υπερβαίνουν το 30% του συνόλου της παραγωγής και του παγίου κεφαλαίου.

2. Παραγωγοί που δεν έχουν ΑΦΜ.

3. Παραγωγοί που έχουν υποχρέωση επιστροφής χρημάτων από άλλη ενίσχυση, η οποία κρίθηκε ως ασυμβίβαστη.

4. Γεωργοκτηνοτροφικές εκμεταλλεύσεις που δεν έχουν συστηματικό χαρακτήρα.

5. Περιπτώσεις ζημιών που οφείλονται σε αμέλεια, υπαιτιότητα ή παράλειψη του αιτούντος ή τρίτου.

6. Ζημιές που προέκυψαν, διευρύνθηκαν ή επεκτάθηκαν επειδή οι πληγέντες δεν έλαβαν έγκαιρα τα κατάλληλα μέτρα για την πρόληψη, τον περιορισμό ή την αποκατάσταση.

7. Γεωργικές εκμεταλλεύσεις που αναπτύσσουν τη δραστηριότητά τους εκτός εποχής ή όπου οι συνθήκες της περιοχής δεν είναι ενδεδειγμένες, π.χ. σε ακατάλληλες ζώνες είτε λόγω κλίματος είτε λόγω φύσεως του εδάφους κ.λπ.

8. Αιτήματα ενίσχυσης τα οποία δεν συνοδεύονται από επίσημα έγγραφα που πιστοποιούν την έκταση της ζημιάς (π.χ. έγγραφα Πυροσβεστικής Υπηρεσίας, Διεύθυνσης Δασών).

9. Κάτοχοι γεωργοκτηνοτροφικών εκμεταλλεύσεων οι οποίοι δεν έχουν ασφαλίσει κύρια στοιχεία της εκμετάλλευσής τους σε ασφαλιστικό φορέα.

10. Ζημιές ζωικού κεφαλαίου ή ζωικής παραγωγής που οφείλονται σε καταστροφή των κτιριακών εγκαταστάσεων ή βλάβη του μηχανολογικού εξοπλισμού όταν δεν πληρούνται οι όροι και κανόνες κατασκευής και οι προϋποθέσεις ορθής λειτουργίας.

11. Ζημιές παγίου κεφαλαίου ή μηχανημάτων-μηχανολογικού εξοπλισμού που προκλήθηκαν ή επεκτάθηκαν επειδή δεν ελήφθησαν όλα τα αναγκαία μέτρα για την πρόληψη ή τον περιορισμό τους.

12. Ζημιές σε εγκαταστάσεις και σε εξοπλισμό που χρησιμοποιούνται για τυποποίηση, μεταποίηση, μεταφορά γεωργικών προϊόντων (π.χ. νοποποία, ελαιουργία, βαρέλια κ.λπ.).

13. Ζημιές σε εγκαταστάσεις ή εξοπλισμό γεωργοκτηνοτροφικών εκμεταλλεύσεων οικονομικά απαξιωμένων.

14. Ζημιές πηγαδιών.

15. Ζημιές γεωτρήσεων.

16. Ζημιές σε περιφράξεις γεωργοκτηνοτροφικών εκμεταλλεύσεων.

17. Ζημιές σε θερμοκήπια με έκταση μικρότερη των 200 τ.μ. ανά αγροτεμάχιο.

18. Ζημιές σε εξοπλισμό που δεν θεωρείται απαραίτητος ως προϋπόθεση για τη λειτουργία της γεωργικής εκμετάλλευσης ή θεωρείται εξειδικευμένος, όπως γεννήτριες αποθήκης κ.λπ.

19. Ζημιές σε εργαλεία και εξοπλισμό που δεν δικαιολογείται η ύπαρξή τους στην εκμετάλλευσή.

20. Ζημιές σε πάγιο κεφάλαιο και εξοπλισμό γεωργοκτηνοτροφικών εκμεταλλεύσεων εάν δεν αποδεικνύεται η κατοχή καλλιεργειών ή ζωικού

κεφαλαίου κατά περίπτωση.

21. Ζημιές σε οχήματα για τα οποία υπάρχει υποχρέωση ασφάλισης αστικής ευθύνης (π.χ. γεωργικοί ελκυστήρες, συλλεκτικές μηχανές, κ.λπ.).

22. Εκμεταλλεύσεις εκτροφής σαλιγκαριών, σπυροτροφικές επιχειρήσεις, επιχειρήσεις μανιταριών, επιχειρήσεις γουνοφόρων ζώων.

23. Όσες εκμεταλλεύσεις υποχρεούνται να τηρούν βιβλία και δεν διαθέτουν ή δεν παρέχουν στοιχεία παραγωγής και οικονομικά στοιχεία.

24. Εκμεταλλεύσεις οι οποίες δεν αναγράφονται στα αντίστοιχα μητρώα ή στην Ενιαία Δήλωση Εκμετάλλευσης, στο Κτηματολόγιο ή στα αντίγραφα των εντύπων Ε1 της φορολογικής δήλωσης ή όπου απαιτείται.

25. Δασικά δένδρα και φυτώρια αυτών, καθώς και δασικά προϊόντα (ξυλεία, ξυλοκάρβουνα κ.ά.).

26. Εκμεταλλεύσεις αμπελοειδών, εάν δεν τηρούνται οι κανονιστικές τους υποχρεώσεις.

27. Περιπτώσεις ζημιών που οφείλονται σε καταστροφή των κτιριακών εγκαταστάσεων ή βλάβη του μηχανολογικού εξοπλισμού όταν δεν πληρούνται οι όροι και κανόνες κατασκευής και οι προϋποθέσεις ορθής λειτουργίας.

28. Περιπτώσεις ζημιών που συμβαίνουν στη φυτική παραγωγή μετά τη λήξη της καλλιεργητικής περιόδου.

29. Ανθοκομικά φυτά και καλλωπιστικά δένδρα ή θάμνοι που οι εκμεταλλεύσεις προμηθεύτηκαν προς εμπορία.

30. Καλλιέργειες που καλύπτονται από ασφαλίστους κινδύνους, πέρα από τις προκαθορισμένες ημερομηνίες έναρξης και λήξης της κάλυψης των ειδών αυτών.

31. Αυτοφυείς καλλιέργειες.

32. Αποθηκευμένα νωπά προϊόντα ή προϊόντα που φυλάσσονται σε ειδικά ελεγχόμενο περιβάλλον (π.χ. ψυγεία).

33. Αποθηκευμένα προϊόντα προοριζόμενα για εμπορία.

34. Εφόδια, όπως λιπάσματα, φάρμακα κ.ά.

35. Αποθηκευμένα προϊόντα που έχουν υποστεί μεταποίηση, τυποποίηση κ.λπ. (π.χ. κρασί, λάδι κ.ά.).

36. Κτηνοτροφικές εκμεταλλεύσεις που αναπτύσσουν τη δραστηριότητά τους μόνιμα ή προσωρινά (μετακινούμενοι κτηνοτρόφοι-μελισσο-

τρόφοι) σε ακατάλληλη κλιματική ζώνη.

37. Κτηνοτροφικές εκμεταλλεύσεις στις οποίες δεν τηρούνται οι όροι εκτροφής και εκμετάλλευσης του ζωικού κεφαλαίου.

38. Περιπτώσεις ζημιών σε μελισσοσμήνη, εάν δεν υπάρχει θεωρημένο για το έτος ζημιάς μελισσοκομικό βιβλιário.

39. Περιπτώσεις ζημιών ζωικού κεφαλαίου, όπου για λόγους δημόσιας υγείας τα ζώα ενταφιάσθηκαν άμεσα και πριν από την εκτίμηση της ζημιάς, εάν δεν υπάρχει βεβαίωση ταφής της αρμόδιας Νομαρχιακής Υπηρεσίας.

40. Εκμεταλλεύσεις που διατηρούν ζώα τα οποία έχουν ηλικία μεγαλύτερη της παραδεκτά παραγωγικής ζωής, π.χ. αιγοπρόβατα άνω των έξι ετών, χοιρομητέρες άνω των τεσσάρων ετών, άρρενα βοοειδή άνω των έξι ετών κ.λπ.

Επίσης, σύμφωνα με την υπουργική απόφαση, δεν θα καταβάλλονται ενισχύσεις για ζημιές στο φυτικό κεφάλαιο ή τη φυτική παραγωγή των γεωργικών εκμεταλλεύσεων εφόσον:

1. Ο αριθμός των κατεχόμενων κατ' είδος δένδρων είναι μικρότερος των 20.

2. Ο αριθμός των σοβαρά ζημιωθέντων κατ' είδος δένδρων είναι μικρότερος των 10.

3. Οι στρεμματικές καλλιέργειες καταλαμβάνουν έκταση μικρότερη του ενός στρέμματος, κατά αυτοτελές αγροτεμάχιο.

4. Η έκταση που έχει υποστεί ζημιά είναι μικρότερη του μισού στρέμματος κατ' είδος καλλιέργειας.

5. Οι καλλιέργειες καλλωπιστικών δένδρων και θάμνων δεν περιλαμβάνουν τουλάχιστον 100 ομοειδή φυτά κατ' αυτοτελές αγροτεμάχιο.

6. Ο αριθμός των σοβαρά ζημιωθέντων καλλωπιστικών δένδρων και θάμνων είναι μικρότερος των 30 κατ' είδος.

7. Οι καλλιέργειες γλαστρικών φυτών δεν περιλαμβάνουν 500 ομοειδή φυτά κατά παραγωγική μονάδα.

8. Ο αριθμός των σοβαρά ζημιωθέντων γλαστρικών φυτών κατ' είδος είναι μικρότερος των 150.

9. Οι καλλιέργειες φυτωρίων δεν περιλαμβάνουν 2.000 ομοειδή φυτά, κατ' αυτοτελές αγροτεμάχιο.

10. Ο αριθμός των σοβαρά ζημιωθέντων φυτωρίων κατ' είδος είναι μικρότερος των 600.

Χρηματοδοτήσεις

• **Στα 100 εκατομμύρια ευρώ ανέρχεται για το Νομό Ηλείας η χρηματοδότηση μέσω του Προγράμματος Αγροτικής Ανάπτυξης «Αλέξανδρος Μπαλτατζής»** συνολικού προϋπολογισμού περίπου 6 δις ευρώ της περιόδου 2007 – 2013, ανακοίνωσε ο υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, Αλέξανδρος Κοντός σε επίσκεψή του τον Μάιο στο Νομό. Ο υπουργός σε σύσκεψη στη Νομαρχία ανέφερε ότι «δίνουμε βάρος στα έργα αγροτικής οδοποιίας, στους αναδασμούς και στον αγροτουρισμό. Αναγνωρίζουμε ότι πρέπει να ξεκινήσουμε από το Νομό Ηλείας γιατί εδώ χρειάζονται άμεσες και σοβαρές παρεμβάσεις και αυτό κάνουμε. Σύμμαχόι και συνοδοιπόροι στο έργο μας είναι η Περιφέρεια, η Νομαρχία, οι Δήμοι και το συνεταιριστικό κίνημα». Στο Νομό Ηλείας ήδη εντάχθηκαν 42 έργα υποδομών, συνολικού ύψους 19 εκατομμυρίων ευρώ, για τους Δήμους ΟΠΑΑΧ (Ολοκληρωμένα Προγράμματα Ανάπτυξης Αγροτικού Χώρου) του Νομού. Δηλαδή, στους Δήμους Αλιφείρας, Ανδρίτσαινας, Ζαχάρας, Λαμπεϊάς, Λασιώνος, Πηνειάς, Σκιλλούντος, Φιγαλείας, Φο-

λός, Ωλένης, με ποσά έως 1.900.000 ευρώ. Οι υπόλοιποι Δήμοι που δεν είναι στα ΟΠΑΑΧ, κατ' εξαίρεση θα επιχορηγηθούν με ένα έργο 600.000 ευρώ ο καθένας». Ο εκσυγχρονισμός του αρδευτικού δικτύου -σε συνολικό όπως προαναφέρθηκε ύψος 75 εκατομμυρίων ευρώ- ήταν το κυρίαρχο στις ανακοινώσεις του υπουργού, στην κατεύθυνση υλοποίησης για ένα πάγιο αίτημα όλου του αγροτικού κόσμου της Ηλείας. Όπως ανακοίνωσε ο υπουργός, οι μελέτες θα χρηματοδοτηθούν από το υπουργείο και θα παραδίδονται τμηματικά για να κερδίζεται χρόνος. Εγκρίθηκαν επίσης 9 εκατομμύρια ευρώ για αναδασμούς, μέσω του προγράμματος, μετά από σχετικές προτάσεις της Ν.Α. Ηλείας.

• Την χορήγηση έκτακτης ενίσχυσης ύψους **89,7 εκ. ευρώ από το Ταμείο Αλληλεγγύης της ΕΕ**, για αποκατάσταση μέρους των ζημιών που υπέστησαν οι υποδομές των πυρόπληκτων περιοχών από την πυρκαγιά του 2007, ενέκρινε η Επιτροπή Προϋπολογισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

αιχμές

Αν δεν είναι ειρωνεία...

Πριν λίγες μέρες οι συμπατριώτες μας σε Μάκιστο και Αρτέμιδα (δύο χωριά που μέχρι τα πέρατα του κόσμου ξέρουν πως καταστράφηκαν ολοσχερώς) με έκπληξη έλαβαν το λογαριασμό της ΔΕΥΑΖ για να πληρώσουν νερό στα σπίτια τους που έχουν καεί!!!

Όταν λάβαμε γνώση του θέματος, επικοινωνήσαμε άμεσα με τον Πρόεδρο της ΔΕΥΑΖ και του ζητήσαμε να μας πληροφορήσει σχετικά με την αποστολή των λογαριασμών. Μας αντιμετώπισε με ανάρμοστο υπεροπτικό ύφος(!!!) και μάλιστα έβγαλε βιαστικά και αβασάνιστα το συμπέρασμα(!!!) ότι αυτό που μας ενοχλεί είναι πως δεν θέλουμε να πληρώσουμε τα 30 ευρώ του λογαριασμού...

Πιστεύουμε ότι ο κύριος αυτός καθώς και οι προϊστάμενες αρχές του, έπρεπε να λάβουν υπόψη τους: α) Μετά την ολική καταστροφή της περιοχής μας δεν υπάρχει κανένα έσοδο για τους συμπατριώτες μας, εκτός της ισχνής σύνταξης που παίρνουν οι ηλικιωμένοι. β) Θεωρούμε πως δεν υπάρχουν άμεσα δαπάνες από μεριάς του Δήμου για την ύδρευση των κατοίκων των κοντινών, αφού υπάρχει φυσική ροή (τουλάχιστον στη Μάκιστο). γ) Θα μπορούσε η «φιλεύσπλαχνη» ΔΕΥΑΖ να κάνει λίγη υπομονή μέχρι την αποκατάσταση των κατεστραμμένων σπιτιών και την επαναφορά στην πρότερη οικονομική κατάσταση των συμπατριωτών μας που τόσο αναίτια πλήρωσαν,

άλλοι με τη ζωή τους και όλοι με τις περιουσίες τους, την έλλειψη έμπρακτης προστασίας τους από την ελληνική πολιτεία...

Δεν είναι τόσο τα 30 ευρώ που μας ενοχλεί (όχι δηλαδή πως περισσεύουν στον κόσμο), όσο η ίδια η αποστολή των λογαριασμών στα κατεστραμμένα σπίτια(!!!), κάτι που το εκλαμβάνουμε ως ειρωνεία και εμπαιγμό...

Χωρίς σχόλια

Όπως ανέφεραν οι ειδήσεις, η ΕΕ εξέδωσε ψήφισμα για όλες τις μεσογειακές χώρες που επλήγησαν από φωτιές, να δεσμευτούν ότι τα δάση που κήκαν θα ξαναγίνουν δάση, διότι αυτό αφορά ΟΛΗ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ ΚΑΙ ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΚΑΘΕ ΧΩΡΑ ΞΕΧΩΡΙΣΤΑ. Το ψήφισμα υπεγράφη από τις αντιπροσωπείες όλων των Μεσογειακών χωρών (Ιταλία, Ισπανία, Γαλλία, Πορτογαλία) και όλων των παρατάξεων... εκτός μίας.

Guess who?... Ο κ. Ρουσόπουλος είπε ως δικαιολογία ότι αυτό είναι παρέμβαση στο Σύνταγμα της Χώρας, βλέπε Άρθρο 24, περί 'δασικών εκτάσεων και δασών' !!!...

Εκτός, αυτού, οι ειδήσεις ακόμα και των κρατικών καναλιών ανέφεραν ότι **2.000 και πλέον στρέμματα στη Ζαχάρω 'παραχωρήθηκαν για ήπια τουριστική ανάπτυξη' σε μεγάλα ξενοδοχειακά συγκροτήματα.**

Συναντήσεις του Δ.Σ.

Με τον υπεύθυνο του Ομίλου

Το Προεδρείο του Δ.Σ του Συλλόγου Μακιστιαίων, αποτελούμενο από τον Πρόεδρο, Μπενάρδο Ζώη, την Αντιπρόεδρο, Γρηγοροπούλου Χριστίνα και την Γεν. Γραμματέα, Κοκκαλιάρη Δήμητρα, πραγματοποίησε συνάντηση με τον εκπρόσωπο του Ομίλου Βαρδινογιάννη κ. Αβούρη, στις 31 Απριλίου 2008.

Σκοπός της συνάντησης ήταν η γνωριμία του νέου Συμβουλίου με τον υπεύθυνο του Ομίλου και η ενημέρωσή του, για την πορεία των εργασιών ανακατασκευής των καμένων σπιτιών. Έγινε μια ειλικρινής και εφ' όλης της ύλης συζήτηση.

Διευκρινίστηκαν οι δυσκολίες και τα εμπόδια που υπήρξαν, προκειμένου να εκδοθούν οι άδειες των κατοικιών, τονίστηκε η προσπάθεια που γίνεται να ακολουθηθούν όχι μόνο όλες οι νόμιμες διαδικασίες, αλλά και να τηρηθούν όλες οι προδιαγραφές που απαιτούνται για να έχουμε ένα άρτιο αποτέλεσμα. **Το Προεδρείο του ΔΣ διαβεβαίωσε τον κ. Αβούρη ότι, όχι μόνο η Μάκιστος αναγνωρίζει το σημαντικό έργο του Ομίλου, αλλά επιπροσθέτως το Συμβούλιο του Συλλόγου είναι στη διάθεσή του για κάθε συνεργασία.**

Από τη μεριά του μας ανακοίνωσε ότι ο Όμιλος προτίθεται σύντομα να κάνει στη Μάκιστο ανοικτή ενημέρωση προς τους κατοίκους για την πορεία των εργασιών, στην οποία θα κληθούμε να παραστούμε.

Με το Δήμαρχο

• Το Μ. Σάββατο έγινε συνάντηση των μελών του ΔΣ: Γρηγοροπούλου Χριστίνας, Κοκκαλιάρη Δήμητρας, Κοκκαλιάρη Διονύση καθώς και του προέδρου του Τ.Σ. Νίκου Πόθου, με τον δήμαρχο Ζαχάρως, κ. Πανταζή Χρονόπουλο. Συζητήθηκαν θέματα που αφορούσαν:

• Την **ανακατασκευή των καμένων σπιτιών**. Ο Δήμαρχος διαβεβαίωσε ότι βρίσκεται σε άμεση επαφή και συνεργασία με τον Όμιλο για το έργο και όλα προχωρούν με τον καλύτερο τρόπο. Κάποιες δυσκολίες που υπάρχουν με την έκδοση των αδειών θα ξεπεραστούν. Τόνισε πως είναι πολύ σημαντική, τόσο η συνεργασία του Συμβουλίου του Συλλόγου, όσο και η συνεργασία των ιδίων των κατοίκων, ως μονάδες, οι οποίοι ορισμένες φορές, εξαιτίας του πανικού τους δεν λειτουργούν ψύχραιμα και δημιουργούνται προβλήματα συνεννόησης με τα συνεργεία που εκτελούν τις εργασίες.

• **Το περιβάλλον**, για το οποίο, όπως μας πληροφόρησε, έχει αναλάβει το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο την εκπόνηση σχετικής μελέτης.

• Επίσης ότι έχει ανατεθεί από τους τρεις δήμους Ζαχάρως, Αλιφείρας, Ανδρίτσαινας η εκπόνηση μελέτης για την **χάραξη του παραποτάμιου δρόμου Ανδρίτσαινας-Ζαχάρως**. Αυτός ο δρόμος, όπως είπε, θα αποτελέσει παράγοντα ανάπτυξης της περιοχής, γιατί θα συνδέσει τα ορεινά τμήματα της Επαρχίας μας με τη θάλασσα.

• **Έχουν κατατεθεί από την εταιρεία VODAFON 40.000 ευρώ** προκειμένου να ολοκληρωθεί το περίπτερο (κιόσκι) στη Μάκιστο.

• Σχετικά με το γεγονός ότι στην προηγούμενη ορισμένη συνάντηση με το Δ.Σ. ο Δήμαρχος μάς είπε δεν παρευρέθη, για λόγους ανωτέρας βίας.

Από το Τέλος της Αθωότητας στην Εποχή της Ωριμότητας

Συνέχεια από τη σελ. 11

επικριτική στάση του κ. Φώτη Παυλόπουλου την απάντηση του νέου Διοικητικού Συμβουλίου στο άρθρο του, καθώς από αυτό περιμέναμε υπευθυνότητα απέναντι στα προβλήματα που βιώνουμε όλοι και όχι καλλιέργεια κλίματος αντιπαράθεσων.

Ευτυχώς σε πολύ καλλίτερη κατεύθυνση βρίσκονται άλλα άρθρα, με σχόλια και απόψεις πατριωτών που δημοσιεύει η προηγούμενη «Μακιστία». Αυτά διατυπώνονται με σύνεση και μετριοπάθεια, εστιάζοντας στις επιπτώσεις της καταστροφής και στα γεγονότα που ακολούθησαν. Ξεχωρίζουν κείμενα, όπως του **Γιάννη Πόθου** και της **Μαρίας Πόθου**, που αποτελούν ειλικρινείς και ευαίσθητες αναφορές στα γεγονότα, με βάση τις εμπειρίες τους από τις υπεύθυνες θέσεις του Προέδρου και της Ειδικής Γραμματέως του απερ-

χόμενου ΔΣ του Συλλόγου. Από τα σχόλιά τους δεν λείπει κάποια πικρία και ενδεχομένως απογοήτευση, που εκφράζεται όμως ευπρεπώς και γίνεται θετικά αποδεκτή, καθώς συνοδεύεται από πνεύμα ενότητας και ελπιδοφόρες ευχές. Συγκινητικό και ενθαρρυντικό είναι επίσης και το άρθρο του κ. **Λάκη Λαμπρόπουλου**. Μακάρι η δυναμική και εποικοδομητική παρουσία στο Σύλλογο αυτού του διακεκριμένου και ικανού συμπατριώτη μας, να έχει συνέχεια και γόνιμη διάρκεια. Καλές προσδοκίες επιτρέπει και το σύντομο κείμενο του νέου Προέδρου του ΔΣ κ. **Ζώη Μπενάρδου** που ζητεί απ' όλους μας να ξεπεράσουμε τις αντιπαράθεσεις και να συστρατευθούμε για την αναγέννηση του χωριού μας.

Είναι φανερό ότι **η μόνη προοπτική ανάκαμψης για τη Μάκιστο βασίζεται στην ενότητά μας και στο ξεπέρασμα όλων των αντιθέσεων με αμοιβαίες υποχωρήσεις, μετριοφροσύνη και γενναι-**

οδωρία. Το νέο ΔΣ οφείλει να σταθεί στο ύψος των περιστάσεων. Προφανώς δεν πρέπει να επιτρέψει τις συγκρούσεις προσώπων, αλλά αντίθετα πρέπει να αναλάβει δραστήριες πρωτοβουλίες ενότητας, καθώς και προστασίας των συμφερόντων όλων των μελών του Συλλόγου και των κατοίκων της Μάκιστου.

Τα γεγονότα που μας έφεραν βίαια αντιμέτωπους με τη σκληρή πραγματικότητα του ραγδαία μεταβαλλόμενου κόσμου μας, αυτά τα ίδια γεγονότα πρέπει να μας διδάξουν μεταφέροντάς μας από την εποχή των ανώδυνων επιλογών σε μια νέα εποχή ωριμότητας. Η διαδικασία των εκλογών παρά τις ατέλειές της (που προφανώς πρέπει να διορθωθούν με κατάλληλες καταστατικές αλλαγές) ήταν η είσοδος του Συλλόγου μας στην ωριμότητα, η οποία πρέπει να ολοκληρωθεί με υπεύθυνες πράξεις από όλους μας.

Ανδρέας Λαμπρόπουλος